

DZIEN**10
GR.****BYDGOSKI**

10 stron

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA: DZIEŃ POMORZA — DZIEŃ GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEŃ KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEŃ CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEŃ TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEŃ CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —

Redakcja i administracja, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 25. Telefon, 22-18. Konto czekowe P. K. O. 203,866.

Niezdrowe pomysły w niezdrowej atmosferze

Sensacyjne szczegóły tajemniczego sprzysiężenia we Francji**Zakonspirowane lochy i betonowe skrytki — Wykryto obfite składy broni w piwnicach**

PARYŻ. (PAT). Niezwykła afera tajemniczego sprzysiężenia „Białych Kapturew”, która już we wrześniu zaczynała odwracać uwagę nawet od spraw bomb obok Łuku Tryumfalnego na placu Gwiazdy, nabiera z każdą chwilą coraz bardziej fantastycznego charakteru. Szczegóły wykrytej organizacji, zamaskowanych składów broni, tajemniczego więzienia podziemnego, szpitali, nielegalnej stacji telefonicznej urastają do rozmiarów wielkiej sensacji, komentowanej przez całą prasę paryską.

ZACZEŁO SIĘ OD ŁUSEK

Wedle informacji, udzielonych przez „Surete Nationale” (policję polityczną), która prowadzi nadal zakreślone na szóstym roku skale śledztwo, władze bezpieczeństwa miały wpaść na trop spiskowców w sposób zupełnie przypadkowy. Dnia 16 października celnicy szwajcarscy na granicy francusko-szwajcarskiej, na drodze prowadzącej z Genewy do Paryża, znaleźli łuski od rewolweru typu parabellum, o czym zawiadomili swoich kolegów francuskich.

TAJEMNICZY AUTOMOBILISTA NA TRASIE GENEWA — PARYŻ

Ci ze swej strony na drodze prowadzącej z Genewy do Paryża, również znaleźli szereg pogubionych naboju. Zawiadomione władze bezpieczeństwa wysłały na miejsce komisarza policji, który z całą łatwością zidentyfikował właściciela samochodu, odbywającego stałe podróże na tej trasie. Gdy ów właściciel samochodu, niejaki Ferdynand Jacobie, z zawodu rysownik, przybył do Paryża, w mieszkaniu jego oczekiwała go już policja, która przeprowadziła na miejscu do przesłuchania. Przy rewizji znaleziono adres willi w miejscowości pod Paryżem Rueil Malmaison.

TAJNE LOCHY W OPUSZCZONEJ WILLI

Rewizja w tej opuszczonej i prawie niezamieszkałej od roku willi przyniosła sensacyjne wyniki. W piwnicy mianowicie znaleziono tajne lochy z przymocowanymi do ścian łańcuchami, jak gdyby przeznaczonymi do przytrzymywania jakichś tajemniczych więźniów, jak również urządzony mały szpital.

PO NITCE DO KŁĘBKA

Policja, idąc śladami śledztwa, aresztowała stróża willi, niejakiego Molicone, oraz murarza, który budował tajny loch, niejakiego Asselin. Asselin ze swej strony wskazał dalsze nazwiska, jak przemyślny słowca Andre Anceau, byłego działacza „Krzyża Ognistego”, a następnie francuskiej partii społecznej, znanego ze swoich skrajnych przekonań, oraz dalsze adresy domów w Paryżu, gdzie wykonywał również tajne roboty mularskie.

ARESZTOWANIE MŁODEGO ARYSTOKRATY

Według tych wskazówek, aresztowano w Paryżu młodego arystokratę Roberta de la Motte Saint Pierre, właściciela la-

boratorium radiotechnicznego przy ulicy Ampere, gdzie również natrafiono na przygotowania betonowych skrytek. Robert de la Motte Saint Pierre okazał się właścicielem również i drugiego mieszkania gdzie także wykryto identyczne tajne przejście i sekretny loch w podziemiach domu.

OLBRZYMI ARSENAŁ W PIWNICY

Dzięki adresowi, znalezionemu przy aresztowanym arystokracie policja zdołała natrafić na ślad centrali arsenału tej tajemniczej organizacji spiskowców, mieszczącego się w skromnym pensionacie w dzielnicy Passy przy ulicy Ribena. Tu znowu w przerobionej piwnicy w podzie-

miach domu znaleziono poważne zapasy broni, amunicji i materiałów wybuchowych. Dla przewiezienia tej broni, amunicji i materiałów wybuchowych policja musiała użyć kilku samochodów ciężarowych. Arsenał przy ul. Ribera zawierał bowiem 2 kg materiałów wybuchowych, 400 granatów ręcznych, 10 tysięcy naboju, 16 karabinów maszynowych typu niemieckiego i włoskiego, 12 karabinów ręcznych, 15 rewolwerów, zupełnie zmontowaną centralę telefoniczną i aparaty radiowe.

NA TROPIE ORGANIZACJI SPISKOWCÓW

Tak wyglądał plon kilkunastodniowego śledztwa, które pierwotnie trzymano w ści-

Kto finansował i organizował spisek?

Poza prasą lewicową, która nadaje całej tej sprawie rozmiary spisku nieobliczalnych elementów skrajnie lewicowych przeciw obecnemu reżimowi, również i

ślej tajemnicy przed prasą. Śledztwo to jednak zatacza dalsze kręgi. Przeprowadzane są dalsze rewizje zarówno w stolicy, jak i na prowincji.

Wczoraj znaleziono poważne zapasy broni u znanego antykwarjusza dzielnicy łacińskiej, mającego swój sklep w pobliżu teatru Odeon, Maulera. Władze dają obecnie do poznania, iż wpadły na trop organizacji spiskowców, zmierzających do dokonania zamachu stanu przy zastosowaniu terroru. Ze wszystkich komentarzy dzienników i szczegółów, zamieszczanych w gazetach bez różnicy przekonania trudno sobie zdać sprawę ze znaczenia całej tej afery i jej celów politycznych.

Pomagając bezrobotnym

pomagasz Polsce, działasz we własnym interesie. Nie chodzi o jałmużnę, tu chodzi o okazanie serca, o najwyższe dobro kraju. Gdy się cofniesz od udziału w Pomocy Zimowej, to jakbyś cofał Polskę w jej społecznym rozwoju.

Czyń, co do Ciebie jako Polaka należy.**Proces Starzyński c/a Studnicki dobiega końca****Dzisiaj prawdopodobnie przemówienie stron**

Warszawa (tel. wł.) Proces Starzyński contra Studnicki dobiega końca. Zeznania świadków w dniu wczorajszym nie zawierały ciekawych momentów. Świadkowie omawiali sprawę z targu Zarządu Miejskiego ze spółką francuską o elektrownię warszawską i

gospodarkę miejską. Jak wiadomo, elektrownia należała do spółki francuskiej, której Zarząd Miejski wytoczył proces.

W dniu dzisiejszym prawdopodobnie nastąpi przemówienie prokuratora i stron.

Drogo kosztował Szanghaj**Straty japońskie na froncie szanghajskim**

Szanghaj. Straty Japończyków na froncie szanghajskim do dnia 15 bm. wyniosły 9.760 zmarłych, w tym 10 proc. wskutek chorób, oraz 29.850 rannych. Liczby te nie obejmują strat, poniesionych przez oddziały, które wylądowały w zatoce

Hangezeu. Ogólnej wysokości strat japońskich nie podano, lecz — zdaniem pewnego oficera japońskiego — straty w Szanghaju stanowią 80 proc. strat ogólnych.

Ożywienie w kulturalnych sejmowych

(ch) Warszawa. (Tel. wł.) W kulturalnych Sejmie nastąpiło znaczne ożywienie, spowodowane przyjazdem posłów i senatorów, przybyłych w liczbie około 80 na zebranie Koła Rolników. Rano odbyły się obrady zarządu, zaś po południu posiedzenie plenum i sekcji samorządowej klubu. Rozmowy kulturalne najwięcej wypełniało omówienie znaczenia wizyty PPS. na Zamku.

Niepokój w Anglii w sprawie podróży Halifaxa

Londyn. Premier Chamberlain, odpowiadając na interpelację w Izbie Gmin, oświadczył jeszcze raz, że podróż Lorda Halifaxa do Niemiec posiada całkowicie charakter prywatny nieoficjalny. Premier dodał, iż podczas rozmów, które nie będą posiadały charakteru rokowań, nie będzie obecny ambasador brytyjski w Berlinie.

Z procesu Starzyński contra Studnicki

„Łamanie charakterów i donosicielstwo”

w świetle przewodu sądowego

Mocna zapowiedź oskarżyciela prywatnego ścigania oszczerców

Proces przeciw Studnickiemu o zniesławienie prezydenta m. st. Warszawy wywołał duże zainteresowanie wśród społeczeństwa. Duże wrażenie zrobiło zeznanie premiera Składkowskiego, które w dużej mierze rozprężyło atmosferę plotkarstwa i niepoważnych zarzutów.

O DEPEZYSY DO OJCA ŚW.

Po premierze zeznawał ks. Kaczyński, dyrektor Katolickiej Agencji Prasowej, powołany przez p. Studnickiego dla udowodnienia, że p. Starzyński — jak głosi broszura — chce przypodobać się „i tym, którzy zdejmują obrazek Matki Boskiej i tym, którzy go zawieszają”.

Tymczasem ks. Kaczyński stwierdza, że postępowanie p. Starzyńskiego jest bez zarzutu. Było rzeczą zupełnie normalną, iż p. Starzyński — choć jest wyznania ewangelickiego — jako prezydent miasta wystąpił Ojcu św. depezę gratulacyjną na uroczystości koronacyjne. Na ręce też p. Starzyńskiego nadeszło ze Stolicy Apostolskiej podziękowanie.

PREZES KOMISJI REWIZYJNEJ MA GŁOSI

P. Artur Słiwiński, przewodniczący komisji rewizyjnej dla spraw miejskich podaje, że komisja badała gospodarke miejską, przy czym sprawozdania były odsyłane do Min. Spraw Wewnętrznych. W uwagach dołączonych przez p. Starzyńskiego pewną kwestię zrodziła tylko sprawa ilości zamerytowanych pracowników, wynosząca wedle treści sprawozdania 228 osób w okresie z górą roku, p. Starzyński zaś cyfrę tę zakwestionował, ustalając ją na 14 osób.

P. Słiwiński dowodzi, że jeden z pracowników miejskich popełnił samobójstwo po zwolnieniu z pracy.

Prokurator Missuna wykazuje, że pracownik ten badany protokółarnie przez komisję dyscyplinarną przyznał się do popełnienia nadużyć i tu należy szukać przyczyny samobójstwa.

JAK WYGLĄDAŁO „ŁAMANIE CHARAKTERÓW”.

Po zeznaniach adw. Chmurskiego, nie nie wnoszących do sprawy, zeznaje p. Schoenborn, b. dyrektor Rzeźni Miejskiej powołany po to, by wykazać jak to odbywało się „łamanie charakterów” przez prezydenta Starzyńskiego, wśród urzędników miejskich, którzy pozostali po dawnym magistracie. Więc przykład: podanie się do dymisji naczelnego radcy prawnego Zarządu Miejskiego adw. Gadomskiego. Prezydent Starzyński zwoływał konferencje dyrektorów, na których rzucał ostre wyrażenia w rodzaju: „trwonienie pieniędzy publicznych”, „łajfactwo” itp. To było nieprzyjemne. Po jednej z takich konferencji p. Gadomski złamany moralnie złożył swoja dymisję.

Prokurator: — Czy było to łamanie charakteru, czy też po prostu nerwowe załamanie się adw. Gadomskiego?

Świadek pytany czy w Zarządzie Miejskim uprawiano donosicielstwo znajdując na to taką odpowiedź:

— Ponieważ na miejsce zwalnianych pracowników wchodził nie fachowcy, to chyba po to, żeby trudnić się donosicielstwem.

To jest wszystko co świadek może powiedzieć o „łamaniu charakterów”.

— Czy i pan również załamał się — pyta prokurator Missuna.

— Nie.

— Ile pan dostał odszkodowania przy rozwiązaniu stosunku służbowego?

Świadek: — 30.000 zł.

— Jaką emeryturę pan pobiera?

— 700 zł miesięcznie.

Adw. Skoczynski, przedstawiciel oskarżyciela publicznego: — Czy pan uważa się za niesłusznie zwolnionego?

— Bynajmniej, ja tego nie uważam. Jeżeli chodzi o wyższe stanowiska, to prezydent ma prawo dobrać sobie takich współpracowników, jakich potrzebuje.

— Czy dostał pan gratyfikację na stanowisku dyrektora Rzeźni?

— Owszem — 10.000 zł za umiastwienie robotników.

SPRAWA RZEŹNI MIEJSKIEJ

P. Schoenborn poświęca znaczną część swych zeznań stosunkom w branży mięsnej. Co jednak ma z tym wspólnego prez. Starzyński?

— Ze wszystkich inwestycji, potrzebnych na terenie mięsnym najbardziej przydałaby się szubienica — mówi świadek.

Obecnie jak stwierdza p. Schoenborn kierownictwo rzeźni spoczywa w rękach fachowca, dr. Soboty.

Adw. Skoczynski cytuje sądowi raport kontroli Min. Rolnictwa, przesłany do Komisariatu Rządu z żądaniem usunięcia poważnych uchybień sanitarnych na terenie Rzeźni miejskiej i pociągnięcia do odpowiedzialności osób, stojących na czele tego przedsiębiorstwa. Ów dokument wyjaśnia przyczynę rozwiązania z dyr. Schoenbornem stosunku służbowego.

Rzecznik oskarżenia zapoznaje Sąd z instrukcją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z owego czasu, zalecająca samorządom obniżenie opłat rzeźnianych, gdyż Rzeźnia jako instytucja użyteczności publicznej nie

powinna dawać zysków na pokrywanie wydatków administracyjnych. W wyniku tych obniżek miasto utraciło 1.600.000 zł, o którą to sumę zmniejszył się dochód Rzeźni. Suma ta pozostała w kieszeniach obywateli.

NIE BYŁO „WYWIADU”

Drugim po gen. Składkowskim świadkiem wskazanym przez oskarżenie jest dyrektor biura personalnego H. Pawłowicz. Charakteryzuje on rolę Nowickiego, autora raportu, który posłużył Studnickiemu do podniesienia zarzutów, jakoby na terenie Zarządu Miejskiego stosowany był wywiad i donosicielstwo.

Jak się okazuje z zeznań p. Pawłowicza, biuro personalne miało z p. Nowickim dużo kłopotu. Na skutek licznych skarg przenoszono go z jednej pracy do drugiej. W ten sposób p. Nowicki znalazł się również w Rzeźni Miejskiej. Dobił się przez parę miesięcy do dyrektora personalnego, lecz nie został przyjęty, choć gdyby miał istotnie spełniać funkcje wywiadowcze, musiał by pozostawać w stałym kontakcie z biurem personalnym. Dzięki temu raportowi, którym operuje p. Studnicki, p. Nowicki został ostatecznie zwolniony.

P. Pawłowicz oświadcza: — Stwierdzam kategorycznie, że na terenie Zarządu Miejskiego nie było ani aparatu wywiadowczego.

POLSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEN

»PATRIA« S. A. WARSZAWA PL. NAPOLEONA 3

Jedyne w kraju Towarzystwo, uprawiające wyłącznie działy wypadkowe

Ubezpieczenia: od następstw nieszczęśliwych wypadków odpowiedzialności cywilnej = autocasco.

ODDZIAŁY: Poznań, ul. 27 Grudnia 10. Gdynia, ul. Antoniego Abrahama.

Minister gospodarki narodowej Estonii Selter w Gdyni

Gościowi zagranicznemu towarzyszył min. Roman

Wczoraj przybył do Gdyni bawiący w Polsce minister gospodarki narodowej Republiki Estońskiej Karol Selter wraz z małżonką. Gościowi towarzyszyli minister przemysłu i handlu Roman i poseł Estonii w Warszawie Markus.

Wychodzącego z salonki na peron dworca gdynińskiego gościa estońskiego powitali przedstawiciele władz i sfer gospodarczych z wicemin. przem. i handlu Sokołowskim, dyr. dep. morskigo Mozdzeńskim, Komisarzem Rządu Sokołtem, dyr. Urzędu Morskiego Łęgowskim i prezesem Izby Przem. i Handlowej Torrem na czele.

Z dworca goście udali się na zwiedzanie portu motorówkami, po czym w salonach statku „Kościszko” odbyło się śniadanie, wydane na cześć min. Seltera przez min. Romana. Po śniadaniu udano się do Wielkiej Wsi celem obejrzenia nowowbudowanego portu rybackiego oraz jego urządzeń.

Wieczorem gdyńska Izba Przem. i Handlowa podejmowała min. Seltera i towarzyszące mu osobistości obiadem. Po spędzeniu nocy w Gdyni gość estoński wraz z małżonką udaje się dziś o godz. 7,30 rano samolotem do Tallina.

Manifestacja przyjaźni polsko-łotewskiej

Warszawa. Wczoraj w dniu święta narodowego Łotwy, staraniem towarzystwa polsko-łotewskiego, odbyła się uroczysta akademii w pałacu Staszycy. Na akademii obecni byli poseł łotewski w Warszawie min. Alters, przedstawiciele władz polskich, członkowie korpusu dyplomatycznego kolonii łotewskiej i liczne grono publiczności warszawskiej. Podczas akademii wygłosili

przemówienia sen. Beczkowicz, podkreślając, że państwo łotewskie, prowadzone silną wolą i ręką szefa rządu i prezydenta państwa Karola Ulmanisa, wzmacnia się i konsoliduje, oraz poseł łotewski w Warszawie min. Alters, podnosząc, że Polska była zawsze dla Łotyszów symbolem ryckości i wyrwałych datów do uzyskania niepodległości.

Ameryka zbliża się do Europy Rokowania o traktat handlowy z Anglią

Waszyngton. Amerykański sekretarz stanu Hull oznajmił iż Stany Zjednoczone zamierzają wszcząć z W. Brytanią rokowania o traktat handlowy, oparty na zasadzie wzajemności. Wiadomość ta świadczyłaby o chęci Ameryki nawiązania ścisłych niż dotąd stosunków z Anglią.

Londyn. Premier angielski Chamberlain oznajmił w Izbie Gmin, że wstępne rozmowy, przeprowadzone z przedstawicielami Stanów Zjednoczonych, weszły obecnie w stadium, pozwalające na formalne ogłoszenie, że wszczęte będą dokowania o układ handlowy pomiędzy obu krajami.

Plebiscyt na Uniw. Lwowskim w sprawie ghetta ławkowego

(ch) Lwów. Rektor Uniwersytetu Jaz na Kazimierza ogłosił rozporządzenie podając wynik plebiscytu urządzonego wśród młodzieży akademickiej w sprawie ghetta ławkowego. Większość młodzieży za wyjątkiem Młodzieży Wszzechpolskiej wypowiedziała się przeciw ghet-

tu. Wobec tego rektor zarządził, aby Polacy zajmowali miejsca dowolnie, przy czym członkowie Młodz. Wszzechpolskiej mają siadać po lewej stronie pomiędzy kolegami polskimi a Żydzi po lewej, lecz również pomiędzy Polakami.

Triumf Japończyków

Tokio. Prasa japońska jednomyślnie rozpatruje przeniesienie stolicy Chin z Nankinu do Czung Kingu jako istotne załamanie się centralnego rządu chińskiego. Rząd nankiński wprowadził wojnę z Japonią, lecz los tej walki jest przesądzony, ponieważ rząd centralny staje się odąd rządem lokalnym, jak to wynika z decyzji przenie-

sienia stolicy do Czung Kingu, odległego o 2000 km. od Szanghaju.

Nowa stolica Chin

Nankin. Prezydent republiki chińskiej Lin-Sen opuścił onegdaj Nankin, udając się do Czungkingu w prowincji Seczuan. Z chwilą jego przybycia do Czungkingu, ma się ukazać oficjalny komunikat o przeniesieniu stolicy.

go, ani też poszczególnych osób, które by takie funkcje spełniały.

GOFNIĘTY ZARZUT W SPRAWIE DROŹDZY

Wreszcie przed sądem staje p. Szerezwski, prezes Zrzeszenia Producentów Drożdży.

Świadek stwierdza z całą stanowczością, że prezydent Starzyński nigdy żadnych sum, ani od Zrzeszenia, ani od osób należących do Kartelu Drożdżowego nie pobierał. Nie istniał też nigdy żaden fundusz dyspozycyjny BBWR w Zrzeszeniu. Natomiast był fakt, iż pewna grupa drożdżowni należących do Zrzeszenia złożyła do dyspozycji ks. Janusza Radziwiła sumę ok. 500.000 zł do Banku Cukrownictwa.

Wywiązuje się następnie między świadkiem i adw. Woźniakowskim, jednym z obrońców Studnickiego, fachowa dyskusja na temat ceny drożdży, zysków, kosztów produkcji itd.

Wreszcie p. Szerezwski mówi:

— Pan powinien lepiej znać te szczegóły, panie mecenasie, bo jest pan przecież właścicielem jednej z większych drożdżowni.

Na sali poruszenie.

— Dlatego też zadają tyle pytań, że znam się na tym — odpowiada zmieszany adw. Woźniakowski.

Adw. Szumański prosi o powołanie w charakterze świadka ks. Janusza Radziwiła, aby ten zeznał na jakie cele wydatkował ową sumę 500.000 zł.

— Są na ten temat — mówi adw. Szumański — trzy wersje: że pieniądze otrzymał wiceprezes Lewiatana, jako prezes stronnictwa konserwatywnego i jako członek Klubu BBWR.

Przewodniczący: — Czy czwartą hipotezę, że pieniądze wpłacone były na rachunek p. Starzyńskiego będzie pan podtrzymywał?

Adw. Szumański: — Nie.

Prokurator oponuje przeciw powołaniu ks. Radziwiła. Nie chodzi tu o to ile kartel zarobił. To może być interesujące tylko dla władz skarbowych. Obojętne jest więc dla obecnego procesu na co ks. Radziwił sumę otrzymaną od kartelu zużył.

Niespodziankę sprawia swemu obrońcy p. Studnicki oświadcza, że zrzeka się badania ks. Radziwiła.

— Dzisiejsza rozprawa ujawniła — mówi — fakt dotychczas opinii publicznej nieznamy, a dotyczący przeznaczenia sumy pół miliona zł. Pragnę zeznać, że przed kilku dniami w rozmowie z pewnym wybitnym przedstawicielem arystokracji, członkiem Lewiatana, oświadczyłem mi, że p. Starzyński w sprawie drożdżowej jest niewinny. Ja go nie obwiniałem.

„TEPIŁ BĘDĘ OSZCZERÓW DO KONCA ŻYCIA”

P. prezydent Starzyński głosem podniesionym składa oświadczenie następujące:

— Stwierdzam pod przysięgą, że z żadnymi pieniędzmi w związku z kartelem drożdżowym nie miałem do czynienia i z nikim o żadnych pieniądzach nie konferowałem. P. płk. Sławek nigdy się do mnie nie zwracał i z funduszami drożdżowymi nie miałem do czynienia. Miałem do czynienia ze sprawą drożdżową wówczas, gdy byłem dyrektorem dep. ogólnego Min. Skarbu i gdy mi przekazano tę sprawę do zbadania. Doprowadziłem wówczas do obniżki ceny drożdży. Ta obniżka to moja zasługa. Stwierdzam dalej, że w okresie kiedy był wydany list żelazny, dotyczący nieudzielania nowych koncesyj, nie zajmowałem się tymi sprawami, co zostało już ustalone w procesie przeciw Olpińskiemu i w komisji powołanej przez ministra skarbu na moje żądanie, nie przez p. Sławka.

— Tak jak wystąpiłem przeciw Olpińskiemu, będę występował przeciw oszczercom, których będę tepił zawsze do końca mego życia. Jeśli byłem za utrzymaniem Zrzeszenia drożdżowni, to pod warunkiem, że społeczeństwo otrzyma ekwiwalent w postaci obniżenia cen drożdży. Skarb Państwa zaś zwiększy swe dochody z akcyzy.

Po tym oświadczeniu również adw. Szumański cofa swój wniosek dotyczący wezwania na świadka ks. Radziwiła.

Dziś przemówienie radiowe p. wojewody Raczkiewicza

Dziś, w piątek o godz. 18,40 wygłosi przed mikrofonem rozgłośni pomorskiej Polskiego Radia przemówienie p. wojewoda Raczkiewicz poświęcone sprawie przysposobienia oświatowego przedpoborowych.

Spotkanie Halifaxa z Hitlerem

Berlin. Wczoraj wieczorem Lord Halifax w towarzystwie ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Neuratha wyjechał do Berchtesgaden, gdzie spotka się z kanclerzem Rzeszy.

Program nowego rządu Rumunii

Bukareszt. Onegdaj nowy rząd utworzony przez Tatarescu złożył przysięgę. Premier Tatarescu wygłosił do króla przemówienie w którym stwierdził, że rząd powołany został do przeprowadzenia konsolidacji wewnętrznej oraz szeregu reform, które będą miały na celu polepszenie losu warstw pracowniczych, a zwłaszcza ludności wiejskiej.

Smutne pokłosie warcholstwa

Przymierze młodzieży z armią w dniu tegorocznego Święta Niepodległości znalazło pełny wyraz uczuć patriotycznych wśród młodego pokolenia.

Wszędzie też, we wszystkich garnizonach, w całym kraju, to przymierze młodzieży z armią wywarło w społeczeństwie, przypatrującemu się na ulicach wspólnemu marszowi oddziałów wojskowych i organizacji młodzieżowych — głębokie i podniosłe wrażenie.

Jednak już przed 11-ym listopada stało się wiadomym, że tej przepięknej inicjatywie przeciwstawiła się stronnictwo narodowe, wraz ze swymi ekspozyturami młodzieżowymi, a mianowicie „sekcja młodych strn. nar.“ i akademicką „młodzieżą wszechpolską“. Partia endecka wydała zakaz udziału swych popleczników w defiladach. Motywowała to tym, że wezmą w nich udział młodzieżowe organizacje robotnicze i włościańskie, które nie wprowadziły u siebie „paragrafu aryjskiego“, np. „Wici“ lub „TUR“.

Nie zabieraliśmy głosu wobec tej niesamowitej wręcz decyzji stronnictwa narodowego, gdyż po prostu trudno było uwierzyć, aby to sobiepańskie veto mogło być naprawdę wykonane, aby faktycznie tam, gdzie zgodnie maszerowały pospół z oddziałami wojskowymi młodzieżowe zespoły zarówno narodowo - radykalne, jak i katolickie, ludowcowe jak i socjalistyczne — tylko młodzież endecka uchylić się mogła od wspólnego wystąpienia.

Jednak tak się stało. Święto Państwowe było widowiskiem smutnego faktu, że w jednym z odłamów młodzieży zagorobowało zacietrzewienie partyjne nad obowiązkiem patriotycznym...

„Młodzi“ stronnictwa narodowego nie poszli we wspólnym pochodzie wojska i młodzieży.

Stało się jednak jeszcze gorzej. Nie tylko nie poszli, ale starali się zmącić i zakłócić nastrój dnia. Manifestowali — ale przeciw tym, którzy defilowali przed dowódcami wojskowymi.

Mamy przed sobą szereg relacji z całego kraju o przebiegu Święta Niepodległości. Siegnijmy do sprawozdań z miast, w których znajdują się wyższe uczelnie, a więc głównych skupisk młodzieżowych.

Czytamy więc np., że w Poznaniu na placu Wolności, gdy do defilady ustawiali się poczty sztandarowe młodzieży, bojówka endecka urządziła na nie napad, by z rąk chorążych wyrwać sztandar — i że jeden z chorążych był zmuszony posłużyć się drzewcem sztandarowym, przepędzając nim napastników...

Czytamy dalej, jak to np. we Lwowie, gdy w pochodzie przeciągały organizacje młodzieżowe, rozległy się świsły i krzyki, a grupa endecka przerwała kordon i rozrzuciła poczęła ulotki przeciw udziałowi młodzieży w defiladzie...

Czytamy o podobnych wybrykach w Warszawie i Krakowie, o krzykach i wrzaskach, o przegłoszaniu dźwięków hymnów żołnierskich dźwiękami pieśni partyjnych, o wołaniu „precz“, gdy maszerowali synowie chłopów i robotników, o zakłóceniu uroczystego nastroju wrzaskiem partyjnych sloganów, o próbach bójek i fizycznego terroru. Czytamy, jak to np. w Poznaniu na członków Związku Strzeleckiego, gdy zdawali broń do magazynów, napadła bojówka endecka i — cytując z miejscowego dziennika — „posługiwała się laskami, kamieniami, butelkami oraz wyrwanymi z ziemi sztachetami żelaznymi“...

Tak to wyraził się „udział“ endecji i jej młodego narybku w podniosłej manifestacji zbratania wojska z młodym pokoleniem.

I cóż w świetle tych faktów znaczą zapewnienia prasy endeckiej, że uznaje wojsko jako opokę, na której Polska ma się oprzeć? Jaką wartość istotną mają te wszystkie zapewnienia, gdy endecja nie umie się zdobyć na wspólnotę, na jedność wszystkich stanów i warstw w stosunku do siły zbrojnej

„Naród pod bronią“ — to właśnie wspólnota wszystkich. Nie ma w tej koncepcji miejsca dla wyczynów partyjnych.

Kto zaś na tym stanowisku staje i temu daje wyraz taki, jak to uczyniła

Czesko-litewskie wystugiwanie się propagandzie bolszewickiej

Cynizm czy nieświadomość

Uroczystości z okazji 20-lecia rewolucji komunistycznej w Rosji Sowieckiej były niesłychanie ciekawym momentem dla obserwowania nastrojów filozoficznych w Czechosłowacji i Litwie.

Podczas gdy cała prasa światowa w swych artykułach i depeszach stwierdzała przy tej okazji kompletne fiasko hasła głoszonego przed dwudziestu laty przez Lenina i towarzyszy, wykazując na podstawie źródeł sowieckich, iż los mas pracujących w ZSRR jest znacznie gorszy aniżeli w krajach kapitalistycznych, a wszystkie przywileje i swobody pozostały na papierze — to równocześnie

nie dzienniki Czechosłowacji i Litwy w pochwalnych artykułach wyśpiewały pańny na cześć zdobywcy, jakie przyniosła rewolucja komunistyczna oraz wysławiały prawdziwie pokojowe nastawienie ZSRR.

Udział najwyższych dostojników państwowych w uroczystych akademiach organizowanych zarówno w Pradze, jak i Kownie miał za zadanie pokazać niewątpliwie Europie, jak dalece obu państwom tym zależy na przyjaźni z Sowietami.

W tym wyścigu pochwał na cześć Z. S. R. R. niewątpliwie pierwsze miejsce zdobyła Litwa, która do tej akcji zmo-

Ważna międzynarodowa konferencja naukowa odbędzie się w Warszawie

Wybitni fizycy z całego świata przybędą do Polski

WARSZAWA. Podejmując inicjatywę, rzuconą swego czasu przez wielką naszą rodaczkę MARIĘ SKŁODOWSKĄ-CURIE, Instytut Międzynarodowej Komisji Współpracy Intelektualnej w Genewie zwołuje na koniec maja 1938 r. do Warszawy międzynarodową konferencję naukową p. n. „Koncepcje współczesnej fizyki“.

Na konferencję tę zaproszeni zo staną NAJWYBITNIEJSI FIZYCY z całego świata, w tej liczbie laureaci nagród Nobla.

Na terenie Warszawy konferencję organizuje Polska Komisja Międzynarodowej Współpracy Intelektualnej. Konferencja warszawska będzie pierwszą konferencją na tematy naukowe, zwołaną przez Komisję Współpracy Intelektualnej. Dotychczas narady tego rodzaju, odbywające się corocznie, dotyczyły wyłącznie zagadnień literatury i brali w nich udział historycy literatury, pisarze i artyści.

Jak wiadomo, w Komisji Międzynarodowej Współpracy Intelektualnej po zgonie Marii Skłodowskiej, Polskę reprezentuje prof. Cz. Białobrzęski.

Zwołanie światowej konferencji naukowej do Warszawy jest dużym sukcesem kulturalnym Polski.

Chrystus na samotnej wyspie wyciąga ręce ku Sowietom

Olbrzymia statua na morzu między Alaską a Syberią

Nowy York. W cieśninie Berynga, na pół drogi między Alaską a Syberią, odsłonięty został na wyspie „Kings Island“ pomnik Zbawiciela. Olbrzymia postać Chrystusa odlana z brązu, wyciąga ręce ku sowieckiej stronie, jakby i tych przeciwników wiary chciała ku sobie przyciągnąć. Statua jest dziełem znanego rzeźbiarza angielskiego, który mieszkał w Nowym Yorku, Samuela Kitsona,

i jego żony. Kitson zmarł przed laty, nie ukończywszy dzieła — dokończyła je jego żona, która przed kilku miesiącami zmarła w podeszłym wieku. Olbrzymią statuwę wysłano z Nowego Yorku okrętem do Nome w Alasce, przez Kanał Panamski. Z Nome przetransportowano ją z wielkim trudem na powiązanych kajakach Eskimosów na wyspę Kings Island.

Ofiarność Śląska na Fundusz Obrony Narodowej

Zdjęcie nasze przedstawia fragment z uroczystości przekazania w Radzionkowie, powiatu tarnogórskiego sprzętu wojskowego, ofiarowanego przez robotników, urzędników i zarząd Zakładów Przemysłowych „Henckel Donnermark“. Reprodukujemy moment defilady górników z ufundowanym sprzętem wojskowym. (3 karabiny maszynowe z uprzężą, koźmi, oraz granatniki)

ostatnio endecja — ten po prostu wylacza się poza nawias idei obrony państwa. Manifestuje, że nie wyszedł poza postawę bierną w stosunku do najżywniejszego zagadnienia Polski.

Ta bierność wobec wielkich porywów Czynu zawsze znamięnowała endecję. I zawsze czyniła z niej grupę dywersantów w chwilach przełomowych

dla losów państwa i narodu.

Nie zmieniło się to po dzień dzisiejszy. Swą haniebną postawą w dzień Święta Niepodległości endecja raz jeszcze to zmanifestowała.

Nie zrozumiała dotychczas, że „salus Reipublicae suprema lex“. Dla niej wciąż jeszcze „najwyższym prawem“ jest „salus... patriae“.

Od pierwszego wrażenia zależy nieraz powodzenie w życiu!

Lysina jest dowodem niedbalności o włosy, a do ludzi niedbanych trudno mieć zaufanie. Dlatego skoro zauważysz wypadanie włosów, zacznij natychmiast stosować preparat „TRILYSIN“, zwilżając nim włosy (skórę głowy) codziennie rano lub wieczorem.

Trilysin ratuje włosy!

5874

lizowała całą prasę od urzędowej „Lietuvos Aidas“ po organ katolików „XX Amžius“.

W organie katolików litewskich można było ze zdumieniem wyczytać takie słowa: „Sowiety stanęły na ciele frontu państw pokojowych. Dlatego wszyscy ludzie dobrej woli winni życzyć Rosji Sowieckiej, aby jako czynnik pokojowy wzmocniła się w życiu wewnętrznym i międzynarodowym“...

To „wzmocnienie“, o którym pisze dziennik katolików litewskich, dokonane jest między innymi przez zamykanie świątyń oraz skazywanie na zesłanie księży. O tym wszystkim zdają się nie pamiętać katolicy litewscy, ośmieni mi-razem pomocy wschodniego sprzymierzeńca na wypadek niebezpieczeństwa.

W tym chórze pochwalnym pierwsze miejsce zajmuje urzędówka „Lietuvos Aidas“, która po wysławieniu Rosji sowieckiej i przyjaźni litewsko - sowieckiej, zwraca uwagę swoim czytelnikom na rolę jaką odgrywa ZSRR w polityce międzynarodowej, gdzie stoi nieustraszenie na straży pokoju w Europie. W tym duchu pisane są dalsze rozważania na temat ZSRR.

Kiedy się czyta te wszystkie głosy prasy litewskiej, to z jednej strony przychodzi nieuchronne skojarzenie myślowe z rozmaitymi artykułami moskiewskich i leningradzkich dzienników. Te same zapewnienia o pokojowych dążeniach i o sile czerwonej armii, której moc jest naj lepszą gwarantką pokoju europejskiego. Z drugiej zaś strony głosy prasy litewskiej, zwłaszcza tej, która się nazywa o pozycyjną, mogą wprowadzić w istotne zdumienie i zastanowienie. Po prostu nie chce się wierzyć, iż zaślepienie organu demokratów czy katolików litewskich doszło do tego stopnia, iż są one narzędziami w rękach propagandy sowieckiej.

Właściwie niewiadomo co myśleć o tym wszystkim. Jak nazwać to wystugiwanie się propagandzie sowieckiej? Nieświadomością czy cynizmem? Fakt ten jest przecież zastanawiający i godny uwagi swą niecodziennością. Być może, iż społeczeństwo litewskie doszło już do tego stanu, iż budując swoje wszystkie nadzieje na przyjaźni z Sowietami, nie zdaje sobie sprawy z potwornych warunków bytu i terroru panujących w ZSRR. Być może również, że pieniądze propagandy sowieckiej mają tak wielki urok, iż mogą one usunąć wszelkie wyrzuty sumienia. Innego wytłumaczenia na to niepojęte i niespotykane nigdzie zjawisko nie ma. Litwa w tym wyścigu pochlebstw względem ZSRR zajęła bezapelacyjnie pierwsze miejsce.

Kres rozpolitykowania na uczelniach

Warszawa (tel. wł.). Minister W. R. i O. P. prof. Świętosławski wydał wczoraj rozporządzenie o stowarzyszeniach akademickich, w myśl którego stowarzyszenia nie będą mogły wcale uprawiać działalności politycznej

Przywódcy arabscy w Rzymie i Berlinie

JEROZOLIMA. Kilku przywódców arabskich z Palestyny, przebywających obecnie na wygnaniu, uda się ma do Rzymu i Berlina, celem zorganizowania pomocy materialnej dla Arabów palestyńskich.

Związek Strzelecki a mniejszości narodowe

Charakter Związku Strzeleckiego jako zrzeszenia jest tak różny od wszystkich innych towarzystw i związków istniejących w kraju, że do realizowania swoich dążeń nie wymaga on jakichś specjalnie rozbudowanych programów czy afiszowania tłustym drukiem różnych postulatów. Jako organizacja o zabarwieniu wojskowym, podlega ona żołnierskim rygorom i ulega związłym z nimi nakazom.

Jedyną ustawą regulującą życie Związku jest jego statut. W jego też ramach mieszczą się najistotniejsze zamierzenia Związku. On jest najbardziej miarodajną wykładnią ideologii Związku. I gdy weniemy tak rozmaite zagadnienia z organizacją tą związane, chciałobyśmy szukać odpowiedzi na pytanie, jaki jest stosunek Związku Strzeleckiego do mniejszości narodowych w Polsce, to rzecz jasna i w tej kwestii zwrócimy się przede wszystkim do postanowień statutu. Wprawdzie nie znajdziemy tam jakiegoś wyodrębnionego punktu lub ustępu w omawianej materii, mimo to zdołamy łatwo zaspokoić ciekawość, gdy tylko pilnie rozpatrzmy te wskazania naczelne statutu, które w treści swej przesadzają niejako o racji istnienia Związku Strzeleckiego.

Ze wskazań owych dowiemy się mianowicie, że Związek Strzelecki powołany jest do takich działań, których celem jest pomnażanie wartości i mocy narodu, dla rozwijania mocarstwowej potęgi Państwa. Zrozumiałym jest tedy, że podobnie ujęcie zadań Związku kładzie na obowiązek równoczesnego przeciwdziałania wszelkim objawom pomniejszającym lub wstrzymującym rozwój potęgę Polski, skądkolwiekby one płynęły. Skoro więc mowa o mniejszościach narodowych Związek Strzelecki, postępując w myśl powyższych wskazań, wyznaje zasadę poszanowania interesów mniejszości oraz wieści w granicach dobra Państwa polskiego i narodu polskiego będącego przecież właściwym panem i naturalnym włodarzem Rzplitej.

Zacieśniając rzecz do tutejszego terenu działania, Związek Strzelecki uznaje się za stróża wrót Rzplitej na szeroki świat i stosunki z mniejszością niemiecką reguluje na płaszczyźnie bezwzględniego służenia sprawie Polski. Krótko mówiąc, z lojalnymi obywatelami państwa nic go nie różni, atoli ci, co poważyliby się działać na szkodę porządku we wnętrzu i całości granic Polski spotkają w nim zawsze zdecydowanego nieprzyjaciela.

Stanowisko powyższe znajdzie właściwe uzasadnienie przede wszystkim w tym fakcie, że tutejszy teren penetracji Związku Strzeleckiego stanowi właśnie główny rdzeń skupienia polskiego, obejmuje połacie kraju nazywaną tak często jego sercem i płucami. Jak w każdym organizmie te najważniejsze motory przesadzają o życiu, niedoleżności, czy śmierci, tak w bycie i rozwoju Polski Pomorze jest złotym kluczem do jej mocarstwowej przyszłości. Trawestując znaną sentencję kaszubską, śmiało można powiedzieć, że „nie masz Polski bez Pomorza“.

Związek Strzelecki czuwa pilnie — czuwa z bronią u nogi, dozbierając się przy tym duchowo i fizycznie do decy-

Chroń się przed zaziębieniem

Obecna pora jest najniebezpieczniejsza dla organizmu ludzkiego. Człowiek pracujący zawodowo, a wystawiony na dłuższe działania zmiennej aury (śnieg, deszcz i mroźny wiatr) z przyjemnością zje przy każdym posiłku talerz gorącej zupy, która usunie mu nieprzyjemne uczucie chłodu i tym samym zapobiegnie niebezpiecznym zachorzeniom wynikającym z przemarznięcia i przeziębienia. Nowa zupa o nazwie „Kraakowska“ uzupełnia bogaty wybór 22 gatunków zup KNORR.

Jest to zupa na rosolu z dodatkami ryżu, pomidorów delikatnych jarzynek, a ponieważ doskonale smakuje, znajduje się niewątpliwie bardzo często na stole u tych Pań Domu, które ją raz wypróbują. Prosimy jeszcze dzisiaj postarać się o jedną kostkę a przekona się Pani jak apetyczną jest zupa „Kraakowska“.

Zupy KNORR są zawsze najlepsze.

dującego odparowania ewentualnych zakusów na Pomorze, idących z zewnątrz, z równą gotowością do rozgrywki z tymi, którzy w obcym interesie działaliby na szkodę Pomorza i zglębę Polski. By uniknąć niedomówień, wspomnę jeszcze o sprawie żydowskiej. Zagadnienie to traktowane jest w Związku zgodnie z intencjami tkwiącymi niejako już w podświadomości każdego zdrowo myślącego Polaka. Znaczący to, że uważając Żydów za naród obcy, życzy im najrychlejszego uzyskania niepodległości państwowej poza granicami Polski. Niejednokrotnie podkreślano jednak, że współżycie do czasu z elementem żydowskim, nie jest celowym podsycaniem i potęgowaniem nawiązań między nim a resztą społeczeństwa przez stosowanie pałki i gwałtu, gdyż ekscesy te nie Żydom ale raczej Pol-

skie szkodę przynoszą.

Stanowisko powyższe nie przesądza sprawy w tym sensie, iż mamy zdrową polską głowę kłaść pod Ewangelię i że Żydz, tak jak dotychczas, mają np. dzień żyć prawie nieograniczony wpływ na życie gospodarcze kraju. Bynajmniej, Związek Strzelecki jest szczerym wyznawcą hasła, wypowiedzianego kiedyś w wywiadzie, przez majora Korczewskiego, naszego komendanta Okręgowego: „Chcemy i musimy być gospodarzami na naszej ojczyźnie“. Ale to chcenie i ów mus winien się oblec w konkret solidarnego popierania tylko polskiej wytwórczości, polskiego kupca i polskiego rzemieślnika. Trudnego szkopułu żydowskiego nie zlikwidujemy inaczej, a w każdym razie nie rozwiążemy go krzykiem choćby najgłośniejszym ani pięścią.

T. S.

Na odrinku gospodarczym

Zjazd pomorskich gospodyń wiejskich

W dniu 15 listopada br. w sali zebrań Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu odbył się Zjazd Rady Głównej Pomorskiego Zrzeszenia Kół Gospodyń Wiejskich.

Obrazy poprzedzone były uroczystą mszą św. w kościele Najświętszej Panny Marii, odprawioną na intencję pomyślnego rozwoju i pracy Organizacji. W Zjeździe oprócz licznie przybyłych delegatek ze wszystkich powiatów, wzięli udział pp. Naczelnik Wydziału Rolnictwa i R. R. w charakterze przedstawiciela Pana Wojewody, Delegatka Komisji Porozumiewawczej Pomorskiej Organizacji Kobiety, Prezes i Dyrektor Pomorskiej Izby Rolniczej, Prezes i Dyrektor Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego, Delegatka Stowarzyszenia Ziemianek Pomorskich.

Obrazom przewodniczyła wiceprzewodnicząca Zrzeszenia p. Władysława Nowakowska.

Po przyjęciu do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania i wytycznych do planu pracy, w których, oprócz szerzenia oświaty zawodowo - gospodarczej, postanowiono zwrócić uwagę na uaktywnienie kobiet w życiu zbiorowym wsi przez zainteresowanie jej samorządem gminnym i powiatowym, szkołą i oświatową akcją po-

zaskolną, zdrowotnością wsi, spółdzielczością wiejską itp.

Specjalnie podkreślono konieczność zwrócenia uwagi na wychowanie młodego pokolenia w duchu religijnym i patriotycznym oraz uświadamienia i przysposobienia kobiet wiejskich do aktualnych zagadnień obronności kraju.

Wybory nowej przewodniczącej Zrzeszenia, Zarządu, Komisji Rewizyjnej oraz radcy do Pomorskiej Izby Rolniczej, dokonano przy pomocy wyłonionej przez Zjazd Komisji Matki, która obradowała pod przewodnictwem p. Rudowskiej.

Kandydatury zaproponowane przez Komisję Matkę zostały przez Zjazd jednogłośnie przyjęte.

Na przewodniczącą Zrzeszenia wybrana została p. Aleksandra Jaworska z powiatu brodnickiego.

Do Zarządu: pp. Zacharkowa, Nowakowska, Phulowa, yliczowa, Potyrałowa, Maślowszcówna.

Na przewodniczącą Komisji Rewizyjnej p. Janina Rudowska z pow. starogardzkiego, na członkinie: pp. Zalińska i Pietrasowa.

Radcą Pomorskiej Izby Rolniczej wybrano p. Marię Phulową z pow. wabrzeskiego.

Kredyty na opas i hodowlę bydła

Pomorska Izba Rolnicza zawiadamia, że Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwalił uruchomienie kredytów obrotowych dla rolnictwa w wysokości 5 milionów zł. na opas i hodowlę bydła. Kredyt ten ma być wyzyskany w bieżącym roku kalendarzowym.

Akcja kredytowa będzie prowadzona w formie kredytu zaliczkowego, analogicznego do kredytu na zaliczkowanie zbóż. Kredyt ten, przeznaczony przede wszystkim dla drobnego rolnictwa, będzie zasadniczo kredytem rzeczowym, zabezpieczonym do-

datkowo osobistym zobowiązaniem wekslowym kredytobiorców dla usunięcia ryzyka wierzyciela na wypadek choroby lub upadku zastawionej sztuki. Uruchomienie kredytów dla hodowli zwierząt przyczyni się niewątpliwie do osłabienia spadku stanu pogłowia, kredyty zaś na opas zwierząt wpłyną na zwiększenie ilości zwierząt gospodarskich, stawianych przez rolników na opas, co winno spowodować usunięcie nadmiernej podaży chudej na rynku i podniesienie jakości materiału rzeźnego.

Z dziedziny socjalnej

Należy unormować sprawę urlopów robotniczych

Znaczenie odpoczynku z punktu widzenia potrzeb indywidualnych pracownika, jak i ze względu na jego wagę społeczną, jest olbrzymie.

Ale żeby móc racjonalnie rozwiązać sprawę użytkowania urlopu, trzeba wpiąć stworzyć takie warunki, w którychby wszyscy robotnicy otrzymywali faktycznie urlopy i mieli wypłacone za czas urlopu właściwe wynagrodzenie.

Niestety, w wykonaniu przepisów urlopowych wiele jest u nas braków, bez usunięcia których nie może być mowy o dobrym postawieniu sprawy corocznego odpoczynku robotnika.

W grę tu wchodzi cały szereg momentów. Nie wszystkie fabryki stosują się do ustawy urlopowej i dają robotnikom należne im urlopy. Naturalnie więcej wykroczeń spotyka się w przedsiębiorstwach małych, niż w dużych. Decyzje sądów w sprawach urlopowych wyraźnie podkreślają, że o urlop robotnik powinien się upomnieć, jeśli się nie upominał, to już mu się nie należy w roku następnym wynagrodzenie za czas urlopu. Wiemy jednak, że bardzo często robotnik z obawy o utratę pracy nie upomina się ani o urlop, ani o inne należne mu prawa. Z tych samych powodów robotnik dopóki nie straci pracy, nie skarży się do inspektora pracy o nieotrzymanie urlopu.

Nie danie urlopu nie zawsze jest jednak

nie mniej ważnym momentem w zagadnieniu urlopów jest zapłata za urlop.

Według ostatnie obowiązujących przepisów prawnych, wynagrodzenie za urlop oblicza się na zasadach zarobku, otrzymywanego w ciągu ostatnich trzech miesięcy przed urlopem. Wystarczy, żeby pracodawca w okresie przedurlopowym zmniejszył ilość dni pracy w tygodniu z 6-ciu na 4 lub 3, a należność robotnika obliczona prawidłowo i zgodnie z przepisami wynosi niewielkie grosze. Jest rzeczą dla każdego zrozumiałą, że racjonalnie wykorzystać urlop

PRZEGLĄDAMY PRASĘ

Brak obiektywizmu

„Kurier Warszawski“ w obszernym artykule rozpisal się na temat partyjnego sądenia rzeczy i ludzi i polaczony z tym brak obiektywizmu w ocenie działaczy politycznych i ich czynów.

M. in. pisze on tak:

„Pewni ludzie nie wyrzekli się ani na chwilę swych uczuć wyłączości, swych niechęci personalnych i swych zawiści politycznych. I tak to będzie trwało w Polsce Bóg wie jeszcze jak długo, bo nie umiemy, nie, nie chcemy, wznieść się ponad widnokręgi partyjne. Wszystko, co nie z naszego podwórza, jest politykom tego pokroju podejrzane, niepewne, wrogie i złowróżbne“.

Słowa niewątpliwie mądre i aktualne. Jeżeli „Kurier Warszawski“ skierował je pod adresem przywódców Stronnictwa Narodowego, to moment do tego wybrał najodpowiedniejszy. Nie kto inny bowiem, lecz właśnie partyjnicy z pod znaku Stronnictwa Narodowego w dniu Święta Niepodległości wykazali szaleńcze wprost zacielzenie partyjne, nie mające nic wspólnego z dobrem i interesem Państwa.

Canossa

Prasa wszelkich kierunków politycznych omawia z wielkim zainteresowaniem sprawę audiencji przywódców socjalistycznych u P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

„Gazeta Polska“ poświęciła sprawie tej dłuższy artykuł, w którym uznając „zwrocenie się przez działaczy socjalistycznych z postulatami do Głowy Państwa za fakt normalny i pozytywny“ m. in. pisze tak:

„Obraz“ PPS, szereg lat trwająca, wygasa de facto już dość dawno; zewnętrzny ujawnieniem tego wygaśnięcia, aktem symbolicznej Canossy, było zgłoszenie się przywódców socjalistycznych o audiencję na Zamku. Nie przeceniamy znaczenia tego faktu z punktu widzenia sytuacji politycznej dnia dzisiejszego; niewątpliwie jednak ma on swój wyraz w perspektywie historycznej...“

„Warszawski Dziennik Narodowy“, szydząc z audiencji socjalistów na Zamku, pisze, że głównym powodem obrazu socjalistów było nie to — jak twierdzi „Gazeta Polska“ — że „Pilsudski przeszedł do porządku nad wysuwaniem przez PPS. w „Robotniku“ w maju 1926 r. żądaniem doraźnej rozprawy w reakcją i podlegnięcia na latarni jej przedstawicieli z Witosem i Korfiantem na czele“, lecz fakt, że „nastąpił Brześć“ i ta przymusowa sytuacja, w jaką sanacja wepchnęła nieszcześliwą PPS. w okresie Brześć poprzedzającym“.

„Warszawski Dziennik Narodowy“ zapomina o najważniejszym momencie, który skłonił Marszałka Pilsudskiego do odsunięcia się od PPS. tj.: **dobro i potęga Polski. Gdyby socjaliści stanęli swego czasu na platformie pracy państwowej - twórczej, nie byłoby Brześcia i nie byłoby też i dzisiejszej Canossy. Pilsudski pragnął zgromadzić wszystkich Polaków pod jeden sztandar państwowy, a kto wezwania Jego nie usłuchał, ten sam siebie osądził.** (F.)

Wiadomości gospodarcze

NIEMCY DOSTAWCAMI MANDZUKUO

W Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mandzuku, dokonana została wymiana not, potwierdzająca układ zawarty pomiędzy bankiem centralnym Mandzuku a niemieckim domem bankowym Otto Wolf, w sprawie dostarczenia kredytów. Pierwsze kredyty w wysokości 25 milionów ven, zostaną w krótko otwarte. Przewidzane one będą dla finansowania zakupów towarów niemieckich. Kredyty gwarantowane będą przez rząd Mandzuku.

DOŻYWIANIE DZIECI PRZEZ UBEZPIECZALNIE

Wobec zbliżającego się okresu zimowego Związek Ubezpieczeń Społecznych poleca ubezpieczalcjom społecznym w ramach ich działalności profilaktycznej wziąć czynny udział w akcji dożywiania dzieci i młodzieży. Na ten cel zakład dźwił wszystkim ubezpieczalcjom subwencje gotówkowe w łącznej kwocie 675 tys. zł. z tym, że subwencje te zostaną użyte na akcję dożywiania, prowadzoną przez miejscowe Komitety pomocy dzieciom i młodzieży.

może tylko ten robotnik, który otrzymuje za czas urlopu jakąś możliwą zapłatę. Kilka czy kilkanaście złotych, jakie mu się należy przy tym systemie zapłaty nie mogą, się przyczynić do dobrego rozwiązania sprawy spędzenia wolnego czasu.

Stosowany bardzo często system zmniejszenia dni pracy w okresach przedurlopowych był właśnie przyczyną tego, że w nowej umowie zbiorowej dla przemysłu włókienniczego, zatwierdzonej ostatnio decyzją ministra opieki społecznej, robotnicy potrafili uzyskać postanowienie obliczania należności urlopowej według przeciętnego zarobku za cały rok poprzedzający.

Dziecko wydarte ulicy i wilgotnej suterynie

Błogosławione społecznie skutki pracy Pomorskiej Rodziny Rezerwistów

(Reportaż z klubu dziecięcego na Mokrem).

Byłem w klubie. Nie grają tam w brydża, nie uprawiają polityki, nie mówią o kryzysie, choć wszyscy tego klubu członkowie, to ofiary kryzysu.

Ale klub się rozwija, klub się rozrasta do rozmiarów tak gwałtownych, że miej-

scenizacje, zagadki, powiastki, gry mimiczne itp.

Od godz. 5 do 6,30 po poł. świetlica jest zajęta przez starsze dzieci od lat 11 do 14-tu.

I tu organizacja pracy wykazuje ogro-

Adam Felski, który demonstruje i lekcję wzorową i śpiewy zbiorowe oraz gry.

Biblioteczka jest wcale pokaźna, coż kiedy dziatwa jest tak lakonia, tak spragniona tych książek, że już wszystkie do kumentnie wyczytała.

Rodzina Rezerwistów w Kościelzynie dożywia około 400 dzieci.

ca brak. A tu wszystkich trzeba przyjąć, bo dziatwa spragniona zabawy, ciepła, światła.

Mam na myśli jedyny na Pomorzu klub dziecięcy, utrzymywany wielkim staraniem, a małymi środkami przez Radę Okręgową Rodziny Rezerwistów w Toruniu.

Zwiedziłem ten osobliwy klub i wyniosłem stamtąd najmiłsze wrażenia, którym nie sposób dać odpowiednika w słowie ani pisanim, ani też mówionym.

Trzeba widzieć to stadko roztrzepotanych wróbli z jakim przejęciem, z jakim umiłowaniem grupują się dokoła swego kierownika p. Felskiego, który wkłada codzien swą wychowawczą pasję w ten mały świątek najmłodszych obywateli.

Jakiż jest cel tej świetlicy dziecięcej, powołanej do życia przez Radę Okręgową Rodziny Rezerwistów?

Świetlica ma za zadanie dać możność spędzenia dziatwie szkolnej (zwłaszcza sfer uboższych-robotniczych i bezrobotnych) czasu poza lekcyjnego we wzorowych warunkach wychowawczych. Kierownictwo świetlicy dokłada starań, by organizacja pracy i rozrywek kształtowała duszę i charakter dziatwy, wyrabiała w nich czynnik społeczny (wzajemna pomoc w pracy, w zabawie); pobudzała miłość Ojczyzny przez pogadanki historyczne pieśni legionowe, inscenizacje, zapoznawała z kulturą regionalną, budziła radość życia wśród tej dziatwy, dla której dom rodzinny jest prawie zawsze uosobieniem smutku i nędzy.

Ilość dzieci, odwiedzających tę świetlicę około 120. Organizacja pracy przewiduje dwa komplety: młodszy i starszy. Zajęcia codzienne odbywają się od godz. 1 po poł. do 7 wiecz.

Dziatwa odrabia tu zadania domowe, słucha audycji radiowych, czyta czasopisma, powieści, lub na zmiarę uprawia różne gry.

Godzina świetlicowa dla dzieci młodszych (od lat 7 do 11) przewiduje bajki (opowiadane przez kierownika) pieśni, in-

scenizacje, zagadki, powiastki, gry mimiczne itp.

Tak w ogólnym zarysie przedstawia-

Troską i dążeniem kierownictwa świetlicy jest, ażeby ilość tych książek znacznie zwiększyć. W bibliotece świetlicy są pisma dziecięce oraz około 22 gier i zabaw.

Klub Dziecięcy Rady Okr. Rodziny Rezerwistów w Toruniu

się program prac w tym klubie dziecięcym, który miałem możność zwiedzić dzięki uprzejmości przewodniczącej Rady Okręgowej Rodziny Rez. p. Makowskiej.

Z dumą pokazuje mi świetlicę i objaśnienia udziela kierownik tej świetlicy p.

Jest tu i radio, którego dzieci chętnie słuchają, zwłaszcza piosenek i muzyki ludowej. Świetlica ma ambicję wystąpienia przed mikrofonem.

Jak tylko mogłem dokładnie, choć po- bieżnie, opisałem ten mały klub dziecię-

cy z jego programem zajęć, z jego wewnętrzną organizacją.

Trzeba jednak na chwilę przystanąć przed wielką troską, która zasepa czoła pań z Rodziny Rezerwistów. Klub dziecięcy znajduje się w budynku, stanowiącym własność Zarządu Miasta. Kilka razy groziła temu klubowi likwidacja. Zawrzało w małym, stowarzyszonym świątku, który pokochał swój klub, że przypuszczam ruszyłby z gremialnym protestem, ze srogą demonstracją przeciwko naszym władzom municypalnym. A tych „członków” klubu dziecięcego jest ponad czterystu. Z całego Mokrego zlatuje się tu dziatwa, ażeby znaleźć to ciepło, jakiego ognisko domowe dać jej często — nie może. A kierownictwo świetlicy w rozpaczy, bo gdzie pomieścić tylu chętnych.

A jakiż to wspaniały element moralny i społeczny. Dość powiedzieć, że dziatwa, choć rekrutuje się sfer najuboższych, a przecież książek nie niszczy, nie kradnie, świetlicę traktują jak swoją cenną własność, swoje pospólne dobro. I jakże pozbawić ich tego dobra, jakże im odmówić prawa do przebywania przez kilka godzin w ciepłej, w atmosferze serdecznej?

Wołamy w chwilach świątecznych uśmiech, że dziatwa, że młodzież jest przy szłością narodu, ale doprawdy robimy mało, ażeby słowom nadać właściwą treść.

Klub dziecięcy na Mokrem jest tak chlubnym wyjątkiem w pracy społecznej Rodziny Rezerwistów, że życzylibyśmy się gęstą siecią podobnych świetlic, które mają nam wychować nowe pokolenie, nowe przedwiośnie Polski dzisiejszej, idącej ku innemu Jutru.

Dziecko wydarte ulicy, wilgotnej suto-

300 lotów nad Oceanem Atlantyckim

Jakkolwiek śmiały lot kapitana Lindbergha z Ameryki do Europy wzbudził ogromny podziw i wielkie uznanie dla niezwykłego wyczynu amerykańskiego lotnika, jednak dla normalnej transatlantycznej komunikacji lotniczej żadnego praktycznego nie miał znaczenia. Inaczej natomiast przedstawia się sprawa z przelotami, jakie od 15 miesięcy odbywają się stale nad Atlantykiem a zorganizowane zostały przez niemiecką Lufthansę. Z górą 300 udanych lotów na hydroplanach specjalnego typu, przewożących pocztę z Europy do Ameryki i odwrotnie, to poważny kapitał doświadczeń w dziedzinie lotów długodystansowych. Jak dotychczas, stała komunikację utrzymują dwa samoloty, mające nazwę, jeden „Morze Północne”, a drugi „Wiatr Północny”. Daleką drogę z wysp Azorskich do Nowego Jorku odbyły już kilkakrotnie w rekordowym czasie czterestu godzin.

Podziw z jakim spotykają się wszędzie na świecie wspomniane loty transatlantyczne nie umniejsza bynajmniej odświeżenie tajemnicy powodzenia tych lotów. Obok wspaniałego wyczynu lotnika i maszyny, uznać trzeba również technikę radiową, która w poważnym stopniu przyczynia się do powodzenia lotów. Drogą iskrową wskazuje się samolotom kierunek lotu nad Atlantykiem, podaje się regularnie komunikaty meteorologiczne i każdego czasu lot-

nicy mogą tą drogą zasięgnąć informacji, lub zwrócić się o radę i pomoc do osób, z którymi utrzymują łączność. Kto czuwa nad losem lotników przelatujących niebezpieczny i daleki ocean?

Trzy statki katapultowe, będące niejako pływającymi portami lotniczymi, mają właśnie za zadanie niesienie pomocy lotnikom na oceanie i utrzymywanie z nimi stałego kontaktu. Trzy pierwsze tego rodzaju okręty, przerobiono na powyższy cel ze statków transportowych. Przed niedawnym czasem jednak wobec wspaniałego rozwoju i opłacalności tej komunikacji wybudowano nowy, specjalny statek katapultowy, który otrzymał nazwę „Friesenland”, zaopatrzony w najbardziej nowoczesne urządzenia techniczne a oparte na doświadczeniach poczynionych w ostatnich miesiącach. Naogół istnieje błędne mniemanie, jakoby statki katapultowe, mające za główny cel zapewnienie bezpieczeństwa lotu, dziela długą trasę lotu na poszczególne odcinki. Tak jednak nie jest, bo statki te zakotwiczone są w pobliżu wybrzeży, a nie pływają one gdzieś na dalekim oceanie. Są one niejako portem macierzystym i utrzymują kontakt radiowy z pilotami znajdującymi się nad oceanem, ażeby bezpiecznie przelecieć morze. Poza wielkim warształem reparacyjnym i magazynem, bogato zaopatrzony w środki zapadne-

ryn timer, ciemnemu poddaszu, — czyż może być błogosławieński czyn, idealniejsza praca nad to naprawdę podciąganie Polski wzwyż i pogłębienie Jej w najszerszych społecznych podstawach?

Cokolwiek dobrego zrobimy dziecku polskiemu, zrobimy to dla Polski. L. S.

pierwszorzędne urządzenie radiowe znajduje się na statku. To urządzenie radiowe jest najważniejszym nerwem w transatlantycznej komunikacji lotniczej. Dzięki nowoczesnym urządzeniom, ze statku dokładnie można informować pilota, lecącego nad Atlantykiem, jaki kierunek powinien obrać, ażeby czym prędzej dobiec do celu i jakie są wiadomości meteorologiczne. W wypadku przymusowego lądowania pilot drogą radiową może się skomunikować z pływającym portem lotniczym i natychmiast statek wyruszyć może z pomocą.

Z wspaniałych urządzeń radiowych zainstalowanych na nowym statku katapultowym przez Telefunken, wymienić należy osobny przyrząd nawigacyjny, dalekiej wielkiej i silnej radiowej stacji nadawczej i odbiorczej na długie i krótkie fale, oraz stację rezerwową, zaopatrzoną w osobne akumulatory i wreszcie t. zw. „Peiler”, mający na celu nadawanie ze statku samolotowi kierunku. Dzięki przejrzystemu zmontowaniu urządzeń radiowych, pewne działanie tak ważnego czynnika jest zagwarantowane. Tak więc radio w głównej mierze umożliwia i zapewnia trwały przelot samolotów nad oceanem a przede wszystkim zbliżenie dwóch wielkich kontynentów Europy i Ameryki.

Romanse pisane w więzieniu

Sergiusz Piasecki, autor „Kochanka Wielkiej Niedźwiedzicy”, nie jest bynajmniej jedynym literatem, u którego iskra twórcza zapłonęła w więzieniu. Bardziej płodnym okazał się 40-letni Daragoljub Dunilowicz, obywatel serbski.

W czasie odsiadki kary 19 lat więzienia za zabójstwo napisał sześć romansew. Dunilowicz w tym okresie opanował kilka języków, zdobył bardzo rozległą wiedzę i pochłonął mnóstwo dzieł beletrystycznych. Pięć rękopisów powieści po wyjściu z więzienia natychmiast sprzedał wydawcy. Szóstą powieść skonfiskowały mu władze za niezwykle głęboki i mocny opis cierpienia duchowego więźnia, skazanego na śmierć. Powieści Dunilowicza cieszą się wielkim powodzeniem wśród publiczności i budzą duże zainteresowanie krytyki.

TO NIE MÓJ MAŻ

ANZELM GOTH

20)

Powieść współczesna
Adaptacja Eugeniusza Baluckiego

W ten sposób Gortnicki pozostał z fałszywym dowodem osobistym.

Pierwszym odruchem była myśl: zgłosić się na policję, że zgubił paszport. Odrzucił ją jednak — wszak musiałby wytłumaczyć, dlaczego tyle czasu milczał, żyjąc pod cudzym nazwiskiem; poza tym naraziłby na ogromne przykrości kilku ludzi, poczynając od Burzewicza.

Przeraził się, zimny pot wystąpił mu na czoło. Opuścił się znów na ławkę, czując, że nie utrzyma się na nogach.

Tegoż dnia wieczorem Gortnicki zjawił się na dworcu kolejowym, podszedł do okienka i bezdźwięcznym głosem zażądał biletu trzeciej klasy do Warszawy.

W tym roku na Lazurowym Brzegu wiosna się zaczęła wyjątkowo wcześniej i na początku maja było już skwarne lato.

W jeden z takich upalnych dni tłumy ludzi ciągnęły na wielki plac tenisowy w Nicei, na którym miały się odbyć końcowe rozgrywki o mistrzostwo między reprezentacjami Włoch i Francji.

Większość widzów miała ciemne okulary ochronne, a gracie szerokie daszki z celulozy, pozwalające dostrzec z daleka białą piłkę.

Trybuny wypełniła strojna elegancka publiczność: panie w barwnych sukniach, panowie w jasnych ubraniach lub w koszulkach sportowych.

Przed początkiem zawodów w bramie wejściowej ukazał się smukły młody człowiek. Szedł niepewnie, laska mu służyła nie tyle do podpierania się, ile do namacania drogi przed każdym krokiem; nie bacząc na nieznośny upał, był w białym płaszczu tenisowym w dodatku z podniesionym kołnierzem. Zatrzymał się na chwilę, spojrzawszy przez duże ciemnozielone okulary, znalazł swoje miejsce i usiadł.

Gra się rozpoczęła. Biała piłka przelatowała raz po raz nad samą siatką w płaskich błyskawicznych łukach; zdawało się, gracie fruwały w powietrzu, dwóli się i troili na korcie; słychać było głucho lecz mocne uderzenia rakiet. Głowy widzów obracały się jak na komendę z prawa w lewo, potem z lewa w prawo — wyglądało to bardzo zabawnie; miało się wrażenie, że mała piłka jak magnes przyciąga ich oczy.

Młody człowiek w płaszczu siedział spokojnie, patrzył raczej na sędziego, którego fotel górował nad kortem ustawiony jakby na wieży.

Jego zjawienie się prawie nikt nie spostrzegł, choć w innych okolicznościach przechodnie oglądali się z pewnością za dziwakiem, paradującym w płaszczu przy czterdziestu stopniach gorąca — natomiast jego obojętność stopniowo zaczęła zwracać uwagę sąsiadów.

Pani jakaś pochyliła się dość niedyskretnie, próbując zajrzeć mu w twarz — zdawało się, poznała młodego człowieka, ponieważ powiedziała do swoich towarzyszek:

— Ale, moje kochane! Założę się z wami, o co chcecie, że to jest ten Polak Stefan Zbyszynski! — Oczywiście, trochę zniekształciła nazwisko, ale wymówiła je bez osobliwych trudności. — Pamiętam go

doskonale! W zeszłym roku pobił w singlu tego znakomitego Amerykanina. Ciekawam, co mu się stało? Dlaczego w tym roku nie gra?

Zbyszynski lekko drgnął — teraz miał słuch bardziej wyostrzony — wstał po pierwszym secie i skierował się ku wyjściu stawiając ostrożnie drobne kroki.

W powrotnej drodze do sanatorium zastanawiał się i chciał sobie wytłumaczyć parę najważniejszych momentów: przede wszystkim nie odczuwał żadnego wstrząsu, wchodząc na plac tenisowy, który był świadkiem wielu jego triumfów; wkraczał na ten teren ze strachem i z bolesną tęsknotą w gwałtownie bijącym sercu. Widział tylko jasne sylwetki skaczące i uganiające po korcie w pogoni za czymś dla jego wzroku nieuchwytnym, tłum poruszał miarowo głowami — widocznie coś widział — lecz Zbyszynski nie czuł przerażenia, którego się obawiał najwięcej, ani straszliwego niewysłowionego bólu człowieka wyrzuczonego poza nawias życia. Wszak wiedział doskonale, że już nie będzie mógł grać w tenisa ani siedzieć przy kierownicy samochodu, pędząc z szybkością stu kilkudziesięciu kilometrów na godzinę.

Pomacał ostrożnie tył głowy, z której niedawno mu zdjęli bandaże — blizna była niewielka, prawdopodobnie tak bardzo nie rzucała się w oczy.

W parku sanatoryjnym wybrał ławkę, schowaną w gąszczu wysokich krzewów, usiadł i wyjął z portfela dość duże zdjęcie amatorskie.

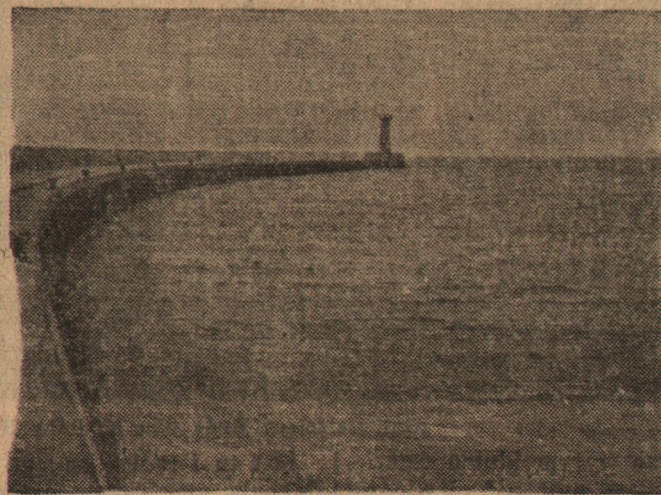
Była to fotografia pani Moniki.

Uniósł nieco w górę ciemne okulary — miał jak dawniej czyste błyszczące oczy, lecz teraz je zasnuła gęsta mgła. Patrzył na zdjęcie, którego wierną odbitkę nosił w wyobraźni, ale w rzeczywistości widział tylko niejasne zarysy postaci i zgadywał jedynie, gdzie jest głowa, usta, włosy...

Wstał wreszcie i udał się do sanatorium do naczelnego lekarza.

Profesor Orlande spojrzawszy nieco zdziwiony.

— Witam kochanego pana! Więc nie został pan do końca zawodów tenisowych? Bardzo rozsądnie.

Rzut oka na basen portu rybackiego w Wielkiej Wsi Hallerowo.

Zbyszynski pokręcił głową, oświadczając, iż się przekonał ku niezmiernemu swemu zdumieniu, że gra go wcale nie zaciekawiała. Zapytał następnie, czy nie mógłby natychmiast wyjechać do Polski.

— Muszę wrócić do domu, panie profesorze. Pobyt w Nicei zanadto mnie denerwuje.

Stary lekarz zastanowił się na chwilę.

— Dobrze, niech pan jedzie... — odparł trochę niezdecydowanie.

— Więc to mi nie zaszkodzi?

— Sądzę, że nie, kochany przyjacielu. Zresztą tu pan znalazł to, czego szukał — pełny odpoczynek. Ale po przyjeździe niech pan zaraz się zgłosi w Warszawie do profesora Wyszecckiego. To jest ogromnie ważne... i wprost konieczne.

Zbyszynski podziękował lekarzowi, pożegnał się i poszedł do swojego pokoju, dokąd miała zaraz przyjść siostra, aby pomóc w pakowaniu rzeczy.

Profesor Orlande zabrał się do pisania listu, w którym zawiadamiał kolegę w Polsce o stanie chorobowym pacjenta, przedstawiając go w sposób następujący: nerw oczny jest bardzo silnie uszkodzony, co powoduje stopniowy zanik wzroku; polepszenie jest pod wielkim znakiem zapytania.

„Train bleu“ odchodził wczesnym wieczorem.

Zbyszynski postanowił zatrzymać się jeden dzień w Paryżu, a potem jechać dalej do Warszawy.

Radiotelegrafista Galik siedział na mostku kapitańskim za szklaną przegródką, oddzielającą telegraf iskrowy od kabiny z mapami.

Pogoda dopisała, tylko było bardzo zimno — od tygodnia spotykało się coraz częściej pływające góry lodowe. „Baśka“ szła na żaglach ze sprzyjającym wiatrem, zbliżając się do osiemdziesiątego stopnia szerokości geograficznej.

Burzewicz zanurzył się z głową w gorączkową pracę: robił pomiary głębokości, śledził godzinami nad mikroskopem, przygotowywał się do dalszych badań, które miał prowadzić w strefie podbiegunowej.

Natomiast załoga próżnowała całymi dniami i nawet kapitan Jaskółka spędzał po parę godzin na pokładzie drzemiąc z fajką na leżaku.

Radiotelegrafista utrzymywał stałą łączność ze Szpitzbergami, odbierając co dzień biuletyny meteorologiczne.

Pewnego razu Burzewicz wszedł na górę i stanął obok kapitana Jaskółki pochylonego z cyrklem nad mapą morską.

Nagle Galik zapukał w szybę.

— Halo, szefie! Warszawa woła „Baśkę“!

Burzewicz wszedł do kabiny, nałożył słuchawki na głowę, lecz usłyszał jedynie wystukiwane znaki Morse'a.

— Łącz się — powiedział zwracając słuchawki.

Warszawa całą godzinę szukała jachtu Burzewicza.

Wreszcie urzędnik, dyżurujący przy aparacie, westchnął z ulgą:

— „Baśka“ się zgłasza!

(Dalszy ciąg nastąpi).

LEON SOBOCINSKI

Wszelkie prawa zastrzeżone

Dzieje plebisty na Warmii i pruskim Mazowszu

12)

Rozczarowanie było gorzkie, bo odezwa Aliantów, pełna dobrych chęci, stała się później jaskrawym dokumentem rozbieżności między dobrymi zamiarami, a ich realizacją. Obudziła w Polakach nadzieję, która w najmniejszej nawet części nie miała być zaspokojona.

A ludność polska Warmii tak się sympatycznie do wysokiej Komisji ustosunkowała, że w prasie polskiej ukazała się nawet następująca charakterystyczna notatka, którą w całości reprodukuje.

„Z Kół Czytelników, — pisała „Gazeta Olsztyńska“ pod datą 14 lutego, — dochodzą nas coraz liczniejsze zapytania jak pozdrawiać urzędników komisji koalicyjnej i wojska koalicyjne. Odpowiadamy, że cieszymy się bardzo, że ludność nasza chce sprzymierzeńców Polski pozdrawiać. Zaleca się zdejmować kapelusz lub czapkę przed wojskowymi i panami z komisji, których łatwo się pozna po modrej opasce na ramieniu. Na opasce są złote litery: A. & C.

Warmjacy Polacy! odtąd tych panów będziemy wszyscy pozdrawiać, kłaniając się grzecznie!”

O entuzjzmie i uczuciach z naszej strony świadczą między innymi to, że wkraczające wojska koalicyjne Polacy witali kwiatami, mimo, że policja niemiecka chwytala tych entuzjastów i sadzała do aresztu.

W areszcie osadzono dwie panienki: Felicję Szymańską i Martę Cichorską za to, że oficerów koalicyjnych obrzuciły kwieciami. Dopiero na skutek interwencji Komisji wypuszczono dziewczęta na wolność. Był to jeden z nielicznych wypadków skutecznej interwencji panów z Komisji, na rzecz naszą, poza tym Niemcy kpiłi sobie ze wszystkiego, co wysocy Komisarze uchwalali lub postanawiali.

Wkrótce po ogłoszeniu odezwy do ludności, Komisja przystąpiła do pracy zaczynając od podziału kompetencji w obwodzie rejencji olsztyńskiej.

Największy zakres kompetencyjny mieli Anglicy, bowiem do nich należał nadzór nad administracją, landratami, pocztą, koleją i niższym sądownictwem, a pułkownik angielski Bennet miał pod sobą wojsko, policję i więzienie. Finanse i wyższe sądownictwo przypadło Francji; cło i handel Włochom, szkolnictwo Japonii.

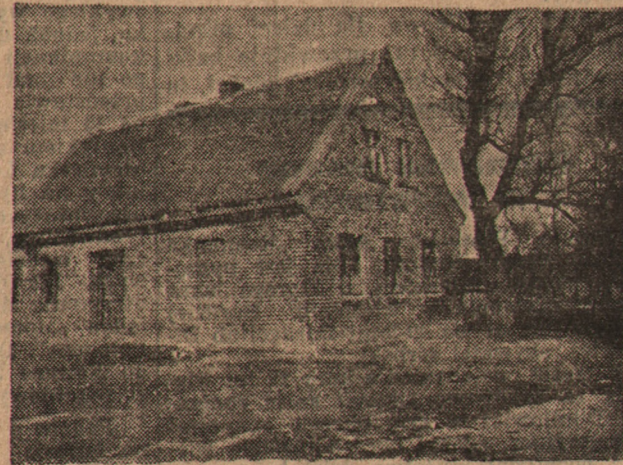
Gdy władza Komisji w ten sposób już była ustalona, — delegacja polska, składająca się z 17 przedstawicieli Rad Ludowych na Mazurach i 6 przedstawicieli Rad Ludowych na Warmii przedstawiła się Wysockiej Komisji w dniu 17 lutego na czele z dr. Gęrowskim i ks. prob. Barczewskim.

Mowę powitalną do Aliantów odczytał dr. Gę-

sowski, którą na język francuski przetłumaczyła p. Zakrzewska.

Tekst przemówienia delegacji polskiej, wygłoszonego na powstanie Komisji Alianckiej.

„Wysoka Komisjo! Ludność polska obwodu olsztyńskiego zamierzała stawić się gromadnie w dniu Waszego przyjazdu, aby powitać z radością i entuzjazmem przedstawicieli zwycięskich sojuszników naszej kochanej Macierzy Polskiej. Niestety postępowanie władz niemieckich stało nam na przeszkodzie.

Szkoła polska w Burza.

My, zebrani tutaj wysłańcy ludu polskiego w obwodzie olsztyńskim pozdrawiamy Was, panowie, dziś jako przedstawicieli Waszych wielkich zwycięskich narodów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wspaniałe rezultaty w eksporcie przetworów mięsnych

Polskie produkty na rynkach całego świata — „Wyrób na sposób polski” — synonimem dobroci

W naszym eksporcie znaczną pozycję zajmują artykuły zwierzęce, a przede wszystkim przetwórstwo mięsne, które na terenie naszego województwa najsilniej jest rozwinięte.

Początki tej pracy były z wielu względów trudne. Wyczerpani wojną nie mieliśmy ani dostatecznej produkcji, ani też typowej dla potrzeb eksportu hodowli. Najmniejsze zniszczenia w tej dziedzinie były u nas — na Pomorzu i w Wielkopolsce, gdzie hodowle zarodowe w znacznej mierze przetrwały do okresu powojennego. W tej też części skoncentrowały się wysiłki nad ilościowym podniesieniem produkcji, a praca pod kierunkiem Izby Rolniczej i fachowych kół hodowlanych przyniosła pozytywne rezultaty w odniesieniu do całosci kraju, który coraz bardziej, również i przy częściowym imporcie zarodowych sztuk, utrzymywał właściwy materiał hodowlany.

Na polu tej pracy — województwo pomorskie stało się poważnym przyczynkiem do dzisiejszego, już pomyślnego stanu rozwoju hodowli w Polsce, a przede wszystkim w zakresie trzody chlewnej.

Pomorze nawet, w swoim dorobku hodowlanym poszczycić się może ustanowieniem zupełnie nowej, specjalnej rasy trzody chlewnej, a mianowicie wielkiej białej pomorskiej, najbardziej właściwej w ogólnie polskich warunkach do wymagań rynków odbiorczych.

Równocześnie z pracami podjętymi na polu hodowlanym, ogólna myśl gospodarcza zdążyła po linii jak najlepszego ukształtowania się podstaw zbytu. Zadanie to było wybitnie trudne, już chociaż z tej racji, że młodzi gospodarze, mało lub wcale nie byli znani na rynkach zagranicznych.

Taka sytuacja wymagała sprężystej i ruchliwej organizacji zbytu naszej produkcji hodowlanej, związania interesów rolnictwa i handlu artykułami zwierzęcymi w oparciu o powstający przemysł przetwórstwa mięsnego — tak, aby w dobre przemyślane zajął produkcję, handlu i przemysłu osiągać najkorzystniejsze rezultaty.

Dla lepszego zatem rozwoju eksportu, powołany został do życia Polski Związek Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych z siedzibą w Warszawie.

Obok skoordynowania w zakresie zbytu wszystkich czynności, Związek w dużej mierze stał się również instytucją wspomagającą, interes rolnictwa, zarówno przez kształtowanie się lepszych cen dla producentów, jak również i pomoc fachową standardyzacyjną, którą ustawicznie potęguje.

W życiu gospodarczym państwa każdy związek branżowy posiada duże znaczenie. Tym większe na odcinku eksportowym — o takim charakterze, jak Polski Związek Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych.

Od rozwiązywania zadań, które przed nim stanęły, zależała cała nasza pomyślność eksportu w tym zakresie, a trzeba zauważyć, że początkowa faza rozwoju była niezmiernie ciężka do opanowania rynków zagranicznych.

Zaczęliśmy. Po Wiedniu i Pradze, gdy pierwsze transporty bekonu zaczęły odchodzić do Anglii — mogliśmy już mieć nadzieję lepszej przyszłości. W każdym razie wkroczyliśmy już na lepsze tory naszego wywozu, mając zawsze do dyspozycji coraz bardziej wznoszącą produkcję, a szczerze ślwie się złożyło, że okres kryzysu nie zmniejszył ogólnego gospodarstwa hodowlanego.

Polski przemysł mięsny postanowił w tych warunkach opanować wszystkie rynki, również i te najtrudniejsze, a więc angielski i amerykański, do których inne państwa, silniejsze gospodarczo — dotrzeć nawet nie mogły. Poszliśmy nawet jeszcze dalej — bo przez rywalizację z produktami amerykańskimi na rynki, które dotychczas li tylko zasilała Ameryka.

W związku z tym zaszła pilna konieczność dysponowania pełnym fabrykatem. Przemysł polski musiał czym prędzej obok bekonów i mięsa mrożonego nastawić się na produkcję wszelkiego rodzaju konserw, gdyż musieliśmy zaoferować towar o najwyższym standardzie i to w warunkach niesłychanie ciężkich przez fakt dziedziny nieznoszącej konkurencji. W świecie najwyższej organizacji przemysłu mięsnego — jakim jest Ameryka, osiągnęliśmy wielki sukces z pojawieniem się naszych produktów.

Postępując naprzód, w systematycznym działaniu Polskiego Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych, polski przemysł przetwórczy coraz bardziej pokonywał wszystkie przeszkody, a w pracy swojej osiągnąć musiał najwyższą pozycję, skoro dzisiaj jesteśmy największym zewnątrz dostawcą rynku amerykańskiego, a produkcją swoją w zakresie fabrykatów bijemy wszystkie kraje Europy, zajmując w obszarze całego świata poczyniły drugie miejsce. (Dwadzieścia kilka polskich przetwórców mięsnych — obok czołowego producenta — jakim są szynki w puszkach, wytwarza przeszło 20 gatunków rozmaitych konserw).

Na odcinku przetwórstwa mięsnego polski eksport osiągnął niewątpliwe sukcesy.

Przemysł polski dobitnie zaświadczył o swojej ruchliwości i pomysłowości, przynosząc poza zasadniczą wartością również i jak najlepszą propagandę. Wystarczy przytoczyć, że firmy amerykańskie, przeciwdziałające w rozwoju i ekspansji polskiego przemysłu mięsnego, opatrują na swoim rynku własne towary uwagą: „wyrób na sposób polski”.

Popierając zdania cyframi, już z zestawienia porównawczego 1935 i 1936 roku widać kolosalną wyżkę w wartości wywozów artykułów zwierzęcych, bo aż o 52,8 proc. (Wzrost roczny wyniósł 51.453 tysięcy zł. — W r. 1935 — 97.401 tysięcy, a w r. 1936 — 148.854 tysiące). Ważniejsze pozycje to:

	rok 1936	rok 1935
bekony	38.997 tys. zł	38.965 tys. zł
szynki w puszkach	32.814 tys. zł	9.975 tys. zł
trzoda żywa	26.099 tys. zł	16.004 tys. zł
mięso wieprzowe	14.697 tys. zł	5.036 tys. zł
smalec	7.177 tys. zł	4.576 tys. zł
szynki i przetw. peklowane	5.298 tys. zł	5.555 tys. zł

Ilustrując dalej siłę rozwojową naszego eksportu przytoczyć należy wywóz trzody w przeliczeniu na sztuki. I tak:

w roku 1934	682.729 sztuk
w roku 1935	808.312 sztuk
w roku 1936	1.100.017 sztuk

Tu — i tam bije jasnością wyżki rok 1936, bardzo wymowny w dynamice

rozwojowej, nie tylko przez cyfry, ale i za sięg wywozu i niewspółmierne opanowanie rynków całego świata, które dotychczas nie były naszym odbiorcą. (W roku 1934 wywoziliśmy do 26 państw, w r. 1935 do 30, a w 1936 r. już do 46). W kolejnym u szeregowaniu ważniejsze rynki zbytu w r. 1936 przedstawiają się następująco: — przetwory mięsne —

Stany Zjednoczone	10.015.852 kg
Anglia	6.084.856 kg
Belgia	919.075 kg
Hiszpania	512.389 kg
W. P. Brema	278.962 kg
W. P. Hamburg	247.003 kg
Afryka (kol. francuska)	228.428 kg
Austria	195.118 kg
Niemcy	100.115 kg
Egipt	73.870 kg
Palestyna	73.108 kg
Panama	59.711 kg
Francia	58.057 kg
Marokko	36.242 kg
Tunis	30.253 kg
Indie Bryt.	22.711 kg
Szwajcaria	20.724 kg

W zestawieniu tym widać najwyraźniej, że Stany Zjednoczone są najpoważniejszym importem polskiego przetwórstwa mięsnego.

Eksport do U. S. A. zarówno szynki, jak peklowiny i konserw polskiej produkcji zajął pierwsze miejsce, po zdystansowaniu nawet Kanady. (W zakresie artykułów pro-

dukcyj zwierzęcej import Stanów Zjednoczonych stanowi prawie połowę ogólnego importu Stanów Zjednoczonych).

W wywozie naszym i inne znacznie większe rynki — posiadamy również duże sukcesy, przede wszystkim w Anglii, do której obok bekonów eksportujemy w znacznie większej pozycji smalec — a dalej cielęciny w puszkach. Na rynku angielskim jesteśmy jak najlepiej notowani w standardzie.

Wywóz nasz — poza dominującym przetwórstwem mięsnym — prowadził artykuły trzody żywej, w największej cyfrze do Austrii — w trzodzie bitej i świeżym mięsie do Niemiec. Nadto eksportujemy — cielęta bite — owce bite i żywe — drób i t. d. na różne rynki.

Czyniąc krótkie sprawozdanie z zakresu naszego eksportu artykułów zwierzęcych, trudno nie podkreślić wielkich rezultatów, jakie osiągnął polski przemysł przetwórstwa mięsnego w swoim rozwoju od słabego z początku, do zupełnego opanowania rynków świata.

Dzisiaj już z zadowoleniem przyjmowany jest polski produkt, a cieszy się on powszechnie, jak najlepszą opinią. „Szynka przygotowana na sposób polski” stała się synonimem dobroci u amerykańskiego konsumenta.

Do takich wyników, zarówno przez cyfrę wywozu jak i wysoki standard, doszliśmy rzetelną pracą rodzimych placówek i sprężystą organizacją zbytu, która spoczywa w Polskim Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych.

W tej instytucji ześrodkowuje się głównie myśl otwierająca drogę do dalszej ekspansji.

W artykule niniejszym nie zobrazowaliśmy ogólnej sytuacji, w jakiej odbywa się eksport, szczególnie do Stanów Zjednoczonych, gdzie musimy zwalczać cały szereg przeszkód wynikających z amerykańskiej polityki importowej. Na tle tych przeszkód — rezultaty są tym bardziej wymowniejsze.

Jan Płażewski.

Sprawcy sensacyjnej kradzieży biżuterii w Gdyni ujęci

Zuchwałę włamanie sprawką trzech młodych sublokatorów Żydówki Biżuterię wartości 11.000 zł znalezione w lesie pod Grudziądzem

Przed kilkoma dniami donieśliśmy o ujawnieniu zuchwałej kradzieży biżuterii wartości 10.000 zł. w Gdyni na szkodę Żydówki Racheli Badyłkes, zam. przy ul. Świętojańskiej 40.

W nocy z 6 na 7 listopada dokonano włamania do mieszkania Racheli Badyłkes i w czasie snu właścicielki — tajemniczy sprawca zabrał z jej pokoju neser, zawierający szkatułę wypełnioną najcenniejszymi ruchomościami, złotem, srebrem i gotówką — bogatym zbiorem Racheli Badyłkes, b. artystki rosyjskiej z czasów przedrewolucyjnych.

Policja powiadomiona o kradzieży, stanęła wobec niezwykłej zagadki. Zagadkę tę udało się jednak w przeciągu zaledwie kilku dni pomyślnie rozwiązać, a policja nie tylko, że ujawniła sprawców włamania, ale wykryła ponadto cały skarb, w międzyczasie zrecznie i daleko od miejsca kradzieży przez złodziei ukryty.

PO NITCE DO KLĘBKA.

Droga, którą śledziliśmy przeszło do momentu ujawnienia kradzieży do wykrycia sprawców włamania i ich łupu, jest bardzo ciekawa i jak zwykle — wskazała ją drobny, nie wiele zdawałoby się znaczący szczegół, zaobserwowany przez bystrookich wywiadowców gdyńskiego Wydziału Śledczego.

Jak stwierdzono na miejscu kradzieży, włamywacz, który krytycznej nocy gościł w mieszkaniu b. artystki, dostał się do wnętrza po uprzednim wyrwaniu łańcucha i otwarcia drzwi podrobionym kluczem. Musiał to być ktoś dobrze obeznany z rozkładem 6-pokojowego mieszkania Żydówki, która skarb swój ukrywała w szafie znajdującej się w najmniejszej izbie.

Łańcuch u drzwi wejściowych wyrwany został tak cicho, że właścicielka, śpiąca w pobliskim pokoju, nie przebudziła się. Ten szczegół wywiadowców zastanowił przede wszystkim. Okazało się też, że śrubki przytwierdzające nasadę łańcuszka do drzwi, zostały od wewnątrz wykręcone przed dokonaniem kradzieży.

Wiceprezes grudziądzkiego „Stronnictwa Pracy”

p. Zygmunt Stanek wykluczony z Tow. Kupców Samodzielnych

Jak się dowiadujemy p. Zygmunt Stanek, jeden z czołowych ludzi dawniejszej Chadojki, a obecnie „Stronnictwa Pracy” w Grudziądzu został wykluczony z Towarzystwa Kupców Samodzielnych. Stanek wybrany został zaledwie przed paru dniami do zarządu Tow. Kupców. Uchwała o wykluczeniu go z Towarzystwa zapadła jednogłośnie już w następnym dniu po wyborze.

W związku z wykluczeniem otrzymaliśmy od p. Stanka odpis pisma skierowanego do członków zarządu Tow.

ZŁODZIEJ ZNAJDOWAŁ SIĘ WEWNĄTRZ MIESZKANIA!

Nie ulegało zatem wątpliwości, iż złodziej albo znajdował się wewnątrz mieszkania, albo w mieszkaniu miał współnika. Hipotezę tę potwierdziły ślady wapna na śrubokręcie znalezionym w kuchni — takie go samego, jakim były drzwi wejściowe obielone przy zamku.

Wobec takich poszlak policja wzięła pod lupę... współmieszkańców Racheli Badyłkes.

Bez większego trudu zdołano ustalić, iż u poszkodowanej zamieszkiwał od kilku lat 19-letni Jerzy Dziekanowski, który m. in. spełniał funkcję polegającą na wyszukiwaniu lokatorów dla Racheli B., która odnajmowała pokoje na doby przyjeźdnym. Dziekanowski misję swą spełniał zwykle na dworcu, proponując podróżnym „pokoje z wygodami” po przystępnej cenie.

Chłopiec ten od dwóch prawie lat zamieszkiwał u poszkodowanej, znał więc też jej tryb życia, zamożność b. artystki itd.

Funkcje swoje spełniał należycie do czasu przybycia dwóch nowych sublokatorów, którzy niebawem stali się głównymi odtwórcami scen interesującego tego filmu kryminalnego.

Z TYSIĄCEM ZŁOTYCH W ŚWIAT PO MATURĘ I DO KRYMINAŁU...

Na dworcu gdyńskim wysłannik Racheli Badyłkes zwerbował przed pewnym czasem dwóch młodych przyjeźdnym z Warszawy, którzy wynajęli pokoje u b. artystki. Nowymi sublokatorami okazali się dwaj młodzi chłopcy: 19-letni Feliks Dziekanowski zam. w Warszawie (ul. Kleczewska 15) i 18-letni Zenon Wiśniewski (Warszawa, Redutowa 27). Wiśniewski skończył gimnazjum, ale nie złożył matury. W celu uzyskania świadectwa dojrzałości ojciec wysłał go w świat, dając mu 1000 zł. na koszt utrzymania i... świadectwa dojrzałości.

Po przybyciu do Gdyni Wiśniewski szybko wyżył się pieniądze, a znalazłszy się

wraz z towarzyszem w kropce bez grosza przy duszy, zaczął pertraktacje z zausznikiem Racheli B.

Dziekanowski pokazał swoim rówieśnikom skarb właścicielki mieszkania, a gdy ci na oczekiwaniu opracowali plan dokonania kradzieży — przystąpił do ich spółki.

Przed wtargnięciem do mieszkania Żydówki, Dziekanowski za namową warszawiaków wyprowadził się z ul. Świętojańskiej na Kamienną Górę, by stworzyć sobie w ten sposób alibi.

Sposób kradzieży był niezwykle prosty:

Dziekanowski, który technicznie przeprowadził plan hultajskiej trójki, opracowany w dniu 6 bm. koło kina nad morzem, oświadczył gospodyni, że wyjeżdża na 2 tygodnie do rodziny. Wiśniewski przed ułożeniem się tego wieczoru do snu wykreślił śrubki przy łańcuchu u drzwi wejściowych, umożliwiając nieobecnemu rzekomo Dziekanowskiemu do przeprowadzenia dowcipnie przemyślanego „włamu”.

Z GDYNI DO GRUDZIĄDZA I BYDGOSZCZY.

Po dokonaniu kradzieży Dziekanowski bezzwłocznie wyjechał do Grudziądza, gdzie skarb w postaci cennej biżuterii, złotych rubli i dolarów zakopał w podmiejskim lesie. Drzewo, pod którym łup został zakopany, włamywacz oznaczył chusteczką do nosa, którą przepasał pień. Z Grudziądza Dziekanowski pojechał do Bydgoszczy, gdzie zamieszkał u swego wujka.

Tam go też aresztowano, gdyż w międzyczasie policja gdyńska gordyjski ten węzełek, tak sprytnie zawiązany, rozwiązała pomyślnie.

TRZEJ „MUSKIETEROWIE” ZNOWU RAZEM.

Ujęty Dziekanowski wypierał się uparcie winy, podobnie jak uczynił to Wiśniewski i Dziekanowski.

Dopiero podczas konfrontacji trójka hultajska „wyspala” się wzajemnie.

Sprawców kradzieży osadzono w więzieniu sądowym w Wejherowie do dyspozycji prokuratora S. O.

SKARB PO POSZUKIWANIACH ZNALEZIONO.

Badani w śledztwie sprawy sensacyjnej tej kradzieży nie chcieli początkowo wskazać miejsca ukrycia łupu. Przewieziony do Grudziądza Dziekanowski w towarzystwie wywiadowców śledczych przez cztery godziny błądził w lesie, zanim udało mu się odszukać miejsce ukrycia skarbu.

Wartość przedmiotów skradzionych b. artystce rosyjskiej przekracza sumę 10.000 złotych.

W kasce znajdowało się: 152 dol. amerykańskich w banknotach, 100 dol. w zlocie, 90 rubli rosyjskich w zlocie, 2 kolczyki brylantowe wartości 3.500 zł., 7 pierścieni z brylantami, 5 bransoletek złotych, 2 medaliony, broszka, sznur pereł i zegarek wykładany brylantami.

**LISTOPAD
19
Piątek**

KALENDARZYK
Piątek 19. 11. — Elżbiety
Sobota 20. 11. — Feliksa, Leonarda
Niedziela 21. 11. — Alberta

Z miasta

— **Kolo Przyjaciół Harcerzy przy Rodzina Kolejowej** w Bydgoszczy urządziła w sobotę 20 bm. w sali ogniska KPW. przy ul. Zygmunta Augusta 20 wieczorek połączony z tańcami. Dochód przeznaczona się na cele zbrojowe.

— **Bydgoski Klub Wioślarek** urządziła w sobotę 20 bm. w sali pod „Lwem“ ul. Marszałka Focha 7 wielką rewie wioślarską. Po rewii odbędzie się dancing towarzyski. Początek o godz. 20. Wstęp 99 gr. ściśle za zaproszeniami.

— **Inspektorat szkolny podaje do wiadomości**, że w lokalu gimnazjum im. Śmigłego-Rydza organizuje kurs uniwersytetu powszechnego. Kierownictwo kursu obejmuje p. dyr. Józef Wesolowicz. Grono prelegentów składa się z duchowieństwa, profesorów miejscowych gimnazjów, lekarzy, notariuszy, adwokatów i in. osób z różnych zawodów. Zgłoszenia przyjmuje dyrekcja wyżej wymienionego gimnazjum w godzinach przedpołudniowych od 10—12 lub też telefonicznie pod nr. 1691. Wykłady rozpoczyna się w końcu listopada. Dokładny termin podamy później.

Zebrania — Odczyty

— **Plenarne zebranie Pomorskiego Związku Pracowników Handlowych** odbędzie się w piątek 19 bm. o godz. 20 w sali Resursy Kupieckiej. Obowiązkiem każdego członka PZPH. jest stawienie się na zebranie.

Kronika policyjna

— **Jest też o co skarżyć!** Jadwiga Tomaszewska (ul. Maksymiliana Piotrowskiego 19) doniosła, że jej służąca przywłaszczyła sobie 2,50 zł.

— **Kradzież mieszkaniowa.** Nieznani sprawcy skradli z mieszkania p. Teofila Szwendraka (Farna 6) obrączkę ślubną, płótno oraz stołową ogólniej wartości 100 złotych.

— **Kradzież garderoby.** Feliksowi Budzińskiemu (ul. Jasna 25) skradziono z mieszkania garderobę dziecięcą, wartości 20 złotych.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Budnowski Wojciech (ul. Nowodworska 22) uległ wypadkowi w czasie pracy w oranżerii miejskiej przy ul. Henryka Dietza. Nieszczęśliwego natychmiast odwieziono pogotowie ratunkowe do szpitala, gdzie udzielono mu pierwszej pomocy.

— **Wzięła się na sposób.** Aniela Wujek (Bełzy 68), doniosła, że niej. Frieda M. (ul. Henryka Dietza) podstępem wyłudziła od niej 34 zł, które miały rzekomo służyć na lekarstwo, które chciała dostarczyć poszkodowanej, lecz nie dostarczyła.

— **Złodziej w szopie.** Z zamkniętej szopy skradziono na szkodę p. Ottona Jortzyka zam. w Koronowie beczkę śledzi, wartości 82 zł.

— **Amatorzy belek.** Z zamkniętej stodoly za pomocą wylamania drzwi skradli nieznani sprawcy 8 belek sosnowych, wart. 40 zł na szkodę p. W. Strubego, zam. w Koronowie.

— **Złodziej w kuźni.** Nieznani sprawcy włamali się do kuźni p. Józefa Sikorskiego zam. w Żołędowie w pow. bydgoskim, skąd skradli rozmaite narzędzia kowalskie ogólnie.

Bydgoski chór śpiewa w Wyrzysku

Chór męski Kolejowego Przysposobienia Wojskowego „Hasło“ w Bydgoszczy wyjechał w niedzielę, dnia 21 bm. do Wyrzyska, gdzie ze współdziałaniem tamtejszego chóru „Halka“ urządził koncert wokalny na sali p. Kościńskiego, o godz. 17-tej.

„Postawisz wódkę — albo nożem w brzuch“! Energiczny amator kieliszka posiedzi rok w więzieniu...

Przed kilkoma tygodniami w restauracji p. Nadolnego w Kcyni siedział niejaki Eryk Schmidt z Palmierowa przy kolacji.

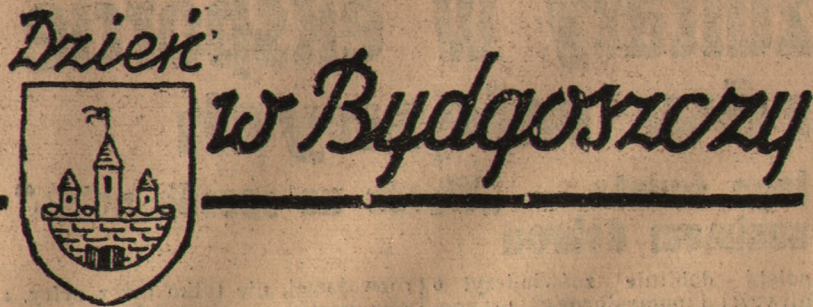
Nagle wpadł tam pewen osobnik — jak się później okazało — Knach. Przystąpiwszy do Schmidta krótko, ale stanowczo zażądał wódki. Inaczej — „nożem w brzuch“.

Schmidt na zaczepkę nie zareagował.

Wówczas zwolennik kieliszka zaczął się przed restauracją i wychodzącego Schmidta uderzył nożem w plecy.

W wyniku odniesionej rany Schmidt przeleżał w szpitalu 3 tygodnie.

Knach został skazany przez sąd okręgowy na sesji wyjazdowej w Kcyni na rok bezwzględnej więzienia i na dodatek na 2 tygodnie aresztu za zniewagę aresztującego go policjanta.

Wielki zjazd pomorskiego kupiectwa w Bydgoszczy

Termin ustalono na 16 stycznia. — Udział wicepremiera postanowiony

O odbyło się we Włocławku zebranie zarządu głównego Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu. Chodziło o nawiązanie kontaktu ze zrzeszeniami kupieckimi w miejscowościach, które z dniem 1 kwietnia znajdą się w granicach województwa pomorskiego.

Na zebraniu tym postanowiono odbyć zjazd walny kupiectwa pomorskiego w Bydgoszczy dnia 16 stycznia 1938 roku.

W zjeździe zapowiedział swój udział wicepremier Kwiatkowski, który żywo się interesuje zagadnieniami naszego swata kupieckiego.

Przeszło 4000 zł zebrano na budowę kościoła św. Wincentego a Paulo

Koło Przyjaciół budowy kościoła św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy, składa niniejszym wszystkim ofiarodawcom najserdeczniejsze podziękowanie za hojne ofiary na rzecz dalszej budowy kościoła św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy.

Zbiórka przeprowadzona w czasie od 12 maja 1937 do 31 października przyniosła ogółem zadeklarowanych datków na zł 9.835 zł na poczet których do dnia dzisiejszego wpłynęło do kasy Koła zł 4.280.

Twórzmy narybek przyszłej armii!

Przez modelarstwo, szybownictwo i spadochroniarstwo do sprawności lotniczej

Zarząd obwodu miejskiego LOPP przystępuje obecnie do szkolenia młodzieży w modelarstwie lotniczym, szybownictwie i spadochroniarstwie, aby ułatwić kandydatom na pilotów przejście do lotnictwa motorowego.

Akcja ta jest zakrojona na szerszą skalę i obejmuje oprócz młodzieży pozaszkolnej, młodzież szkolną i tych wszystkich, którzy garną się do tego z amatorstwa, bez względu na wiek i płeć.

W tegorocznym okresie zimowym, obwód miejski LOPP. pragnie przygotować w tej dziedzinie kilkaset młodzieży, aby w przyszłym roku móc przeschkolić ich na kursach wyższych kategorii i stworzyć kadre lotniczą młodych zapaleńców, która będzie czuwać nad naszymi granicami.

Zarząd obwodu wzywa tą drogą wszystkich chętnych (nawet już przeschkolonych), aby niezwłocznie zgłosili swój akces na powyższe kursy wzgl. na jeden z nich, osobiście lub piśmie.

Przeszkolonych prosimy o zarejestrowanie się, aby obwód mógł wszystkim zawiadomić o jakichkolwiek posunięciach i ułatwić dalsze szkolenie.

Wszelkich informacji w sprawie kursów udziela i zapisy przyjmuje, Sekretariat obwodu miejskiego LOPP. (ul. Konarskiego 5a, tel. 3670) codziennie. Przeszkoleni muszą przedłożyć odpowiednie dowody.

Zarząd obwodu miejskiego LOPP. spodziewa się, że społeczeństwo miasta Bydgoszczy przyjmie z radością powyższe ułatwienia i poprze wszelką działalność na tym polu.

Dla zachowania pokoju, Polsce potrzeba silnych skrzydeł!

Tworzymy je przez popieranie akcji zbiorczych na samoloty i przez popieranie wyszkolenia młodzieży. Więc nie zwlekajcie i jeszcze dziś zapiszcie syna lub córkę na kursy Przysposobienia Lotniczego.

— **Nocny dyżur aptek** pełnią od dnia 15 do 21 bm. apteka pod Koroną ul. Dworcowa nr. 48, tel. 33-01 i apteka pod Niedźwiedziem ul. Niedźwiedzia 11, tel. 30-50.

Z Teatru Miejskiego

Dziś w piątek „Emilia Plater“, rapsod bohaterski T. Konczyńskiego z p. Jabłonowską w roli tytułowej na czele świetnego zespołu.

W sobotę wieczorem przepiękna operetka P. Linkego „Lizistrata“ z udziałem pp.: Carnero, Grywiczyńskiej, Hermanowej Morozowiczowej, Wańskiej, Domosławskiego, Rębkowskiego, Tatrzańkiego, Winczewskiego i Wawrzkowicza.

W niedzielę o godz. 16 po cenach znizowanych „Księżniczka Czardasza“, operetka Kalmana, ściągająca stale tłumy publiczności.

Wieczorem przemila komedia Bus-Fekete „Jan“, w której pp. Jabłonowska, Morozowiczowa, Gajdecki, Kierczyński, Leśniowski, Serwiński, Tarzański i Ziemiński dają prawdziwy koncert gry aktorskiej.

W pełnych próbach „Źródło miłości“, wielka operetka J. Benesa oraz „Panna Cocktail“ St. Kiedrzyńskiego. Obydwa te utwory grane będą po raz pierwszy w Polsce.

REPERTUAR KIN.

APOLLO: „Królowa Wiktorja“ i kronika Pa'ta.

BALTYK: „Człowiek wilk“ i „Bogate biedactwo“.

KRYSTAL: „Książętko“, film polski i nadprogram.

MARYSIENKA: „Za cudze winy“ i nadpr.

KAPITOL: „Ciotka Karola“ i nadprogram.

Nowy zarząd Związku Ofic. WP. ss. w Bydgoszczy

Dnia 16 bm. odbyło się w sali Związku Legionistów Polskich w Bydgoszczy doroczne zwyczajne walne zebranie członków Koła Związku Ofic. W. P. ss. Do zarządu zostali wybrani: prezes płk. dypl. int. Zachar, sekretarz mjr. Zawadil, skarbnik por. Prus, zastępcy: mjr. Południowski i mjr. Załęski.

Wymyślający żebrak — skazany na 6 mies. więzienia Dobry rzemieślnik okazał się złym żebrakiem...

Na cmentarzu nowofarnym w dniu Wszystkich Świętych napastował pijany żebrak odwiedzających groby. Tym którzy odmawiali mu jałmużny — wymyślał w sposób wysoce nieprzyzwoity. Przechodnie zwrócili się do policji i żebrak został aresztowany.

Okazało się, że jest to 62-letni Jan Smoliński, 10 razy karany za włóczęgostwo i żebranie, podobno doskonały pracownik w zawodzie szewieckim. Sąd skazał żebraka na 6 miesięcy bezwzględnej więzienia.

„Razem młodzi przyjaciele“!...

Z życia Organizacji Młodzieży Pracującej — 5-letni „Ompiak“ deklamuje wiersz o Marszałku...

Dnia 13 bm. odbyła się w lokalu ogniska I i II. O. M. P. uroczysta akademii ku uczczeniu „Święta Niepodległości“.

Punktualnie o godz. 20-tej przewodniczący oddziału bydgoskiego p. Orzechowski w serdecznych słowach powitał przedstawiciela starostwa p. referendarza mgr. Nowakowskiego oraz licznie zebranych gości, rodziców, sympatyków i młodzież „ompiacką“.

Okolicznościowe przemówienie z okazji 19-lecia odzyskania niepodległości wygłosił p. Eugeniusz Pasternak. Przemówienia nacechowanego duchem prawego, młodego obywatela wysłuchałi wszyscy w należytych spokojach. Przemówienie mówca zakończył okrzykiem na cześć p. Prezydenta Ignacego Mościckiego i drugiego Marszałka Polski Edwarda Śmigłego - Rydza, po czym chór ompiacki odśpiewał hymn państwowy „Jeszcze Polska nie zginęła“.

Po odśpiewaniu hymnu pp. Tadychówna, Kwiatkowska z ogniska II. i Koss, Sypniewski (junior), z ogniska I. wraz z chórem świetnie wykonali tasce-

nizację niepodległościową.

Na zakończenie pierwszej części piekne wierszyki o śp. Marszałku Piłsudskim zadeklamowali 5 - cioletni Henio Wróblewski i 8 - mioletnia Klarcia Dekowska. Nastąpiła chwila bodajże najwznieściejsza akademii. Na zaproszenie przewodniczącego oddziału przedstawiciel władzy wręczył legitymacje i znaczki organizacyjne uczestnikom i uczestniczkom I stopnia Troińskiemu Edmundowi III stopnia i Pawłowi Rojko wi II stopnia. Po za tym odczytał okólnik Wydziału Wykonawczego, mocą którego stopień instruktora - pioniera otrzymali ob. Osmólska - Kossowa i Orzechowski za wydatną pracę na gruncie bydgoskim dla sprawy organizacyjnej. Ponadto prawa członka rzeczywistego i IV stopnia organizacyjny przyznano Pasternakowi, Rigallowi, Jarczowi, Szmonowi. Po odczytaniu zaszczytnych nominacji p. mgr. Nowakowski w serdecznych słowach przemówił do nowych uczestników i uczestniczek, składając w końcu w imieniu starosty serdeczne gratulacje nowo-

mianowanym instruktorom i członkom rzeczywistym Ompu bydgoskiego.

Nastąpiła część druga akademii — rewia ompiacka przy udziale Nowakowskiej, Wilsonówny, Sypniewskiego (seniora), Marcinkowskiego i wielu innych. Rozbawiona publiczność była gorące brawa „braci“ ompiackiej, która darzyła gości humorem nielada.

Po rewii odbyła się zabawa, która trwała do godz. 2-giej. Nastrój był prze miły.

Dodać jeszcze trzeba, iż Ompiaci bydgoscy wzięli udział w defiladzie w dniu „Święta Niepodległości“, dając znać o sobie, że praca w łonie Ognisk się rozwija, że OPM rozpościera coraz większe skrzydła w terenie.

Przedefilowali rażno przed kometantem garnizonu gen. Grzmot - Skotnickim. Za dobrą postawę i sprawność w marszu darzono ich rześnymi oklaskami. Nie napróżno śpiewają, że...

„Niebieski mundurki i skórzany pas, Ubrani tak chodzą Ompiaci. Dzisiejszej Ojczyzny to młody jest las, Ompiaci, Ompiaci, Ompiaci“.

Niszczanie towaru jako środek terroru strajkowego

Buczacz. W Buczaczku odbyła się rozprawa przeciwko Danielowi Adamczukowi z Dzwiniogrodu, oskarżonemu o to, że podczas strajku chłopskiego na drodze prowadzącej do Buczaczka, zastrzygiwał jadących na targ włości...

Ze sportu

PIERWSZY W POLSCE MECZ HOKEJOWY.

W najbliższą sobotę, dnia 20 bm. odbędzie się na sztucznym torze łyżwiarskim w Katowicach pierwszy w tym sezonie w Polsce mecz hokejowy między najlepszymi zespołami okręgów śląskiego i krakowskiego „Debem” a „Cracovia”.

W niedzielę, 21 bm. odbędzie się spotkanie rewanżowe.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 18 listopada 1937 roku

Belgia 89.55 90.08 89.67; Berlin 919.97 918.11; Gdańsk 100.20 99.80; Amsterdam 299.00 305.72 299.25; Kopenhaga 118.24 117.88; Londyn 38.48 38.49 38.51...

Waluty. Belgii belg. 90.08 89.60; Dolary amerykańskie 5.27 i pół 5.25; Francji francuskie 203.72 203.00; Frenki francuskie 18.18 17.98; Frenki szwajcarskie 122.80 121.80...

Akcje. Bank Polski 108.00 107.25 108.00; Węgier 24.50 24.88 24.75; Lipopol 53.25 53.75 53.50; Ostrowiec 48.75; Starachowice 30.75; Haberbusch 42.00.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOZOW z dnia 18 listopada 1937 roku. Ceny transakcyjne: owies pierwszy standard 15 ton 21.00, 15 ton 91.35, 15 ton 91.40...

Tendancyjny film niemiecki o Gdańsku

W jednym z lepszych kin w centrum Londynu (Academy Oxford Street) jest wyświetlany niezwykle zręczny antypolski film propagandowy, a właściwie reportaż pt. „Zakazana granica”.

Gdańsk jest miastem „typowym niemieckim”, „schwytanym” przez Polskę, dla którego Gdynia, wbrew zdaniu Gdańszczan nie stanowi konkurencji. Odnosi się przy tym wrażenie, iż Gdynia (pokazano parę zdjęć) jest tak wielka, ma takie możliwości rozwojowe, iż Polska mogłaby się obejść bez Gdańska.

Główny nacisk położony jest jednak na granicę polsko-litewską przy tym wyraźnie, kilkakrotnie jest podkreślana litewskość Wilna. Odnosi się przy tym wrażenie, iż chodziło o autorom

(nawiasem mówiąc, z wyjątkiem jednego nazwiska angielskiego, same nazwiska niemieckie, a pisownia imion angielska) o to, by uniknąć podejrzenia, że to tendencyjny film niemiecki, oraz by wykażać dobitnie, iż Polska ma poza Gdańskiem i inne zaognione kwestje, w których nie jest w porządku. Poza tym na początku reportażu, pokazano parę raczej obojętnych zdjęć z Wiednia, z zaznaczeniem, że i to jest również „zapalny” punkt Europy (tu znów można dojść do wniosku, iż chodziło o uniknięcie wrażenia, że reportaż jest specjalnie antypolski).

Obrazek ten dla całości sprawy gdańskiej ma swoją charakterystyczną wymowę.

Meksyk usuwa Żydów z handlu i przemysłu

Projekty ustaw stronictwa narodowo-rewolucyjnego

MEKSYK. Kampania antyżydowska w Meksyku zaczyna przybierać poważne formy. Stronictwo narodowo-rewolucyjne, główna podpora prezydenta republiki Lazara Cardenas, wniosło w senacie żądanie, aby minister spraw wewnętrznych przedstawił Izbie spis Żydów, zamieszkałych w Meksyku oraz wykaz kapitałów, posiadanych przez

nich w Meksyku. Poprzednio w Izbie niższej to samo stronictwo wysunęło projekt ustawy, na mocy której wszyscy obokrajowcy mają być usunięci z drobnego przemysłu. W tym wypadku użyto wyrażenia „obokrajowcy”, aczkolwiek publicznie tajemnicą było, że ustawa wymierzona przeciw Żydom. W Meksyku jest około 18.000 Żydów.

Insygnia króla sudańskiego Amahdu skradli złodzieje z muzeum kolonialnego w Paryżu

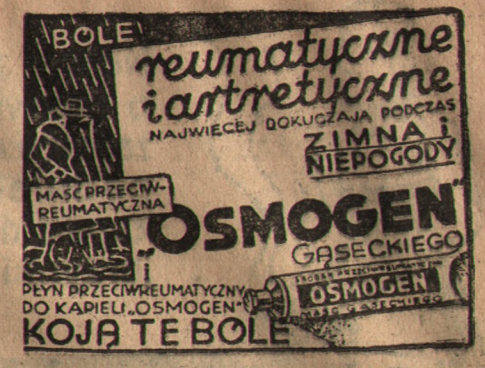
Paryż. W dniu wczorajszym donosili nam krótko o zuchwałej kradzieży biżuterii wartości 2 milionów franków w muzeum kolonialnym w Paryżu. Niewykryci sprawcy przedostali się w nocy do gmachu przez wykrojoną w oknie szybę i skradli z witraży skarb królewski — koronę i berło króla sudańskiego Amahdu. Przedmioty te zdobyte były przez wojska francuskie w

roku 1890. Złodzieje ukradli również sporządzone ze złota kopie korony króla Kambodży. Kopie tej korony, beta i szablę były wykonane z czystego złota dla muzeum w Kambodży. Władze śledcze wdrożyły natchymiaist dochodzenia, które jednakże mają bardzo słabe tylko poszlaki, jako punkt wyjścia.

Niezwykłe zajście na Florydzie. Napad bandy w sile 200 ludzi na kabaret nocny. Napastnicy ubrani byli w stroje Ku-Klux-Klanu

Nowy Jork. W okolicach Miami wydarzyło się zajście, które wstrząsnęło całą opinią publiczną. W nocy bandy, złożona z 200 osób — kobiet i mężczyzn, w charakterystycznych strojach, noszonych przez członków Ku - Klux - Klanu, zjawiła się nieoczekiwanie w nocnej restauracji. Steryżownicy gości, kelnerów i Orkiestra, napastnicy zabrali z kasy około 400 dolarów, po czym zniknęli. Właściciel nocnego kabaretu, opowiadając o zajściu, dodał, iż tajemnicza banda

przed zniknięciem, na drzwiach restauracji zawiesiła „wielki krzyż” Ku-Klux-Klanu, żądając zamknięcia zakładu. Władze prowadzą energiczne śledztwo. Kpt. Garcia — „Wielki Smok” Ku-Klux-Klanu na Florydzie oświadczył, iż sam przeprowadzi dochodzenie. Zdanem jego, napastnicy i rabusie — być może — umyślnie występowali w przebraniu członków Ku-Klux-Klanu, by wprowadzić w błąd policyj.

Na fali plotki politycznej

I ZWIĄZEK NARODOWCÓW ZWOLUJE KONGRES

Zarząd główny Związku Narodowców, który obradował w Warszawie, powziął uchwałę zwolnienia walnego zjazdu organizacji na dzień 19 grudnia br., oraz kongres, którego termin zwolnienia przewiduje się już na najbliższą przyszłość. Kongres ma mieć charakter dużej manifestacji politycznej ruchu narodowo - państwowego.

ŻYDOWSKI KONIK

Z kolei dosiadło go i Stronictwo Pracy, na którego zebraniu w Katowicach b. red. Sopiela przemawiał na temat kwestii żydowskiej, opowiadając się za rozwiązaniem jej na sposób propagowany przez Str. Narodowe. Te zaś — jak wiadomo — krzyczą ciągle „bij żyda” i równocześnie kupuje u niego.

Programy radiowe

Piątek, dnia 19 listopada. PROGRAM OGÓLNOPOLSKI. 6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają słońce”. 6.30 Gimnastyka. 6.40 Muzyka — płyty. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka — płyty. 7.30 Audycja dla szkół. 7.45 — 11.15 Przerwa. 11.15 Audycja dla szkół: „W średnowiecznym klasztorze” — słuchowisko dla dzieci w opracowaniu Hanny Malewskiej. 11.40 Holist: Planety; — fragmenty z audycji — płyty. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja południowa. 12.30 Wiadomości gospodarskie. 12.45 „Mój kasztan” — opowiadanie Jana Grabowskiego dla dzieci. 13.00 Rozmowa z chórami — kapelana Michała Rekasza. 13.15 Koncert muzyki lekkiej w wykonaniu Opk. P. R. pod dyr. Stanisława Nawrota. 13.30 Pogadanka aktualna. 17.00 Budownictwo społeczne — odczyt wygłosi Jerzy Michalski. 17.15 Franciszek Schubert: Pisma miernika cykl 20 pieśni do wierszy Wilhelma Muellerera (II audycja). 17.30 Przekład wydawnictwa — Henryk Modcelewski. 18.00 Wiadomości sportowe. 18.10 Od śnia do sekstetu instrumentalnego — płyty. 18.35 Audycja dla wsi. 19.00 Komedia Aleksandra Fredry (wyciąg II); — „Ślub paniulek” — wrażliwość fonografu Zenon Kosidowski. 19.35 Pogadanka aktualna. 20.05 „Cztery chłurów” — opera w 8-actach (4 odsłonach). W przerwie I-jej opery ok. godz. 20.55 Dziennik wieczorny i pogadanka aktualna. W przerwie II-jej o godz. 21.45 Balzac: Facino Cane (recytacja prozy). 22.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA

11.40 Fragmenty z op. „Cyrylak sewilski” — G. Rossiniego — płyty. 15.00 Dla każdego coś ładnego — pomy. W przerwie o godz. 14.00 Wiadomości z Pomorza i pare informacji. 18.10 Program na jutro. 18.15 Skrzypce i wiolonczela (audycja ze studia w Bydgoszczy). 18.40 „Odwłata pozaszkolna” — odczyt wygł. p. wojewoda Raczkiewicz. 18.55 Wiadomości sportowe z Pomorza. 23.00 Tańce i piosenki — płyty.

TABELA LOTERII

z dn. 18 listopada

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Table with lottery numbers for I and II draws. Columns include prize amounts and winning numbers.

Table with lottery numbers for III draw (Wygrane po 150 zł).

Table with lottery numbers for IV draw (Wygrane po 50 zł).

Table with lottery numbers for V draw (Wygrane po 150 zł).

Table with lottery numbers for VI draw (Wygrane po 50 zł).

Table with lottery numbers for VII draw (Wygrane po 150 zł).

Nowa zupa Knorr o nazwie 'Krakowska' zadowoli najwybredniejsze podniebienie. Jest to zupa z dodatkiem ryżu, jarzynki i pomidorów

PRAWDZIWA NIESPODZIANKA DLA SMAKOSZÓW

Gruźlica płuc

Istotną rolę w leczeniu gruźlicy odgrywa... „BALSAM TRIKOLAN-AGE”

Polskie Tow. Muzyczne w Gdańsku

W poniedziałek, 22 listopada o godz. 8 wiecz. w sali „Danziger Hofu” koncertuje

HENRYK SZTOMPKA

W programie: Beethoven, Schumann, Chopin.

Całkowity zysk przeznacza się na świetlice Gminy Polskiej - Związku Polaków.

Fortepian koncertowy Bechstein z firmy G. Richter w Gdańsku.

Bilety do nabycia w kasie egarni „Hucu” i w biurze Tow. Muzycznego

Najlepsze okulary

poleca Oskar Meyer właśc. Jasińska i Zeller. Bydgoszcz, ul. Gdańska nr. 21. Najstarszy zakład optyczny na miejscu

Rep. Km. 417/37.

(7957)

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Dnia 24 listopada 1937 r. o godz. 10 przed poł. sprzedam za gotówkę najwięcej dającym: dziesięć tuczników a 2 ctr. i dwa konie wyjazdowe, kasztany walachy.

Zbiórka licytantów u p. St. Działowskiego w Mirakowie, przelotowego Związku Ubogich Obszaru Dworskiego Mirakowo.

Chełmża, dnia 17 listopada 1937 r.

(-) Franciszek Gramowski,

Komornik Sądu Grodzkiego w Chełmży.

GDANSK

Polecamy następujące firmy

ARTYKUŁY SZEWSKIE wkładki dla płaskich stóp i narzędzia HURTOWNIA DETALICZNA CARL FUHRMANN, II. Damm nr. 6. telefon 25310.

DROGERIA jedyna POLSKA Artykuły toaletowe - Farby - Perfumeria. Foto: Film - Wywoływanie Telefon 23813 - Kopowanie 2 razy dziennie 15 Zygmunt Buliński Kassub. Markt 1a, przy dworcu (róg Danziger Privat-Actien-Bank).

Narzędzia ogrodnicze oraz wszelkie artykuły gospodarcze Rudolph Mischke Gdańsk, właśc. Otto Dubke, Langgasse 5.

MEBLE w wielkim wyborze: jadalnie od 450.- guld., sypialnie od 550.- guld., kredensy od 220.- guld., biurka, łóżka, stoły, szafy i t. d. Dogodne warunki spłaty, ewtl. ratami. Obsługa polska. 7506 Möbelhaus, Gdańsk, Vorst. Graben 52.

ZELÓWKI GOLIATOWE Poczerniej wytrzymałości - Chemia farbowa Zakład wulkanizacyjny obawia gumowego. Warsztat obawia na maszynę i naprawy. Właśc. W. Młynarczyk Mullers Gollath-Sohlere! II. Damm 17; tel. 29930

|| Zwiędzajcie Weitz-Kaffeestuben

Gdańsk, Langgasse 69

- Godny widzenia zimny bufet. 6196
Gorące potrawy o każdej porze dnia.
Dobrze zaopatrzone bufet cukierniczy

W szpitalu.

— Czy żona twoja leży też w szpitalu? — Tak, ale ona pierwsza zaczęła...

TORUN

Szczotki

wycieraczki, szpagat, penszki, Hurtownia Kapczyńska, Toruń, Szeroka 35. 7717C

Cieleta

(byczki) do chowu sprzeda maj. Mlewiec. 7941

Mebie

poleca Rygielski, Toruń, św. Jakuba 11, stolarnia. 7938C

W niedzielę!!!

wystawa elegantskich kapeluszy damskich, garsonek, swetrów, apaszek, kwiatów w firmie „Labor” Szewska 12.

Zyletki,

nożyki, brzytwy, szczyrki solne. Hurtownia Kapczyńska, Toruń, Szeroka 35. 7715C

ECHO

radiodbiorniki najnowsze typów. E. SIWIEC, Toruń, Żeglarska 31. 7383C

Luksusowa

kosmetyka krajowa i zagraniczna, bezinteresowne wskazówki i fachowe porady udziela: HURTOWNIA DROGERYJNA T. Rzymkowski, Toruń, Szeroka 43, telefon 1923. 7603C

Tapety

najnowsze desenie, rolka 43 gr. Hurtownia Kapczyńska, Toruń, Szeroka 35. 7716C

Złoto

stare i używane przedmioty ze złota kupuje Cz. Lipczyński Toruń, Król. Jadwigi 18, telef. 2510. 7246C

Skóry surowe

włosie i wosk, kupuje stale po cenach najwyższych Z. Balcerowicz Toruń, Żeglarska 21. 7331C

Mebie

pokoje stołowe, sypialnie, gabinety, wyrób artystyczny — tania na spłaty poleca M. Kurkowski mistrz stolarski, Toruń, ul. Bydgoska 35. 7855Ck

III. Ukł. 9/37.

(7958)

Sąd Okręgowy w Grudziądzu postanowieniem z dnia 9 listopada 1937 r. umorzył postępowanie układowe dotyczące kupca Juliusza Israelowicza w Grudziądzu, ul. Wybickiego 7/8.

Najlepsze

pierniki

toruńskie, lorn piernikowy i wafłowy poleca A. Rost, dawniej

Herrmann Thomas

Toruń, Nowy Rynek nr. 4, hurt. detal. 7846C

Soda

krystaliczna 1 kg. tylko 12 gr. Hurtownia Kapczyńska, Toruń, Szeroka 35. 7718C

Radia

nowe i okazyste. Specjalność! detektory z głośnikiem na dogodnie spłaty poleca ZAKŁAD MECHANICZNY K. Tułodziecki Toruń, Małe Garbary 9, telefon 1702.

Nowości

w wełnach na płaszcze, komplety sukienki 7519 oraz wszelkie biawaty i galanterie najtaniej P. Składanowski Toruń, St. Rynek 24 Kredyt na asygnaty

Lalki

zabawki naprawia fachowo specjalna „Klinika Lalek”, Żeglarska 13, I ptr, naprzeciw bazyliki św. Jana. 7678Ck

Teraz

taniej bo jest po sezonie, sprzedaje tapety i artykuły pokrewne HURTOWNIA DROGERYJNA T. Rzymkowski, Toruń, Szeroka 43, telefon 1923. 7603C

30% oszczędności

opału przy centralnych ogrzewaniach dają najnowsze aparaty oszczędnościowe. Instaluje Rożański, Toruń, Prosta 13, tel. 2182. 7512Ck

GDYNIA

TANIE ŹRÓDŁO

konfekcji damskiej i męskiej i manufaktury

na dogodnych warunkach spłaty. WESTLER, Gdynia Świętojańska 56 II. ptr., m. 4. 7982M

Do wynajęcia

od zaraz mieszkania komfortowe 2-pokojowe z kuchnią oraz 1-pokojowe z gazowymi kuchenkami i wszelkimi wygodami. Gdynia, Świętojańska 126, (naprzeciw Komisariatu Rządu). 7913M

Niniejszym podaje

do wiadomości Szanownej Klienteli, że firmę moją którą prowadzę pod nazwą „Gdynska Szklarnia”, ul. Antoniego Abrahama nr. 2, tel. 1626, prowadzę samodzielnie i z dawną firmą p. K. Kleina nie miałem nic wspólnego. Wł. Gdynskiej Szklarni L. Gajek. 7914 M

Wspólnika

dla powiększenia przedsiębiorstwa, got. 25000—35000, przyjmie poważny Dom Towarowy na Pomorzu. Ewtl. przyjmie się pożyczkę za dobrym oprocentowaniem. Zgłoszenia do Administracji „Gazety Morskiej Ilustrow.” Gdynia pod nr. 1096. 7962M

Pokój

z kompletnym urządzeniem biurowym, z maszynami do pisania i liczenia, w środku miasta do wynajęcia. Oferty do „Gazety Morskiej Il.” pod „Biuro”. 7963M

Pokój

ładnie umeblowany w centrum miasta, z osobnym wejściem do wynajęcia. Oferty do „Gazety Morskiej Ilustr.” pod „ładny”. 7963M

Sprzedam

korzystnie 6 ram brukarskich, 1 wielokrażek łańcuchowy 500 kg., 1 lewar ręczny, 1 wózek ręczny dwukółowy i różne młotki brukarskie. T. Klostermannowa, Gdańsk-Glettkau, tel. nr. 45581. 7912M

Okazja 6112

Maszyna do szycia, radio Philips r. 3637, futro męskie i damskie, walizka, szafa, lornetka polowa, DO 1 KOMISOWY Gdynia, Świętojańska 71 Zakup i sprzedaż używanych przedmiotów.

Warsztat

ślusarski

Maksymilian Krystóki Gdynia

ul. Eug. Kwiatkowskiego 29 wykonuje: konstrukcje żelazne oraz wszelkie prace wchodzące w zakres ślusarstwa. 7864M

BYDGOSZCZ

Kolejarzom

udziela kredyt na płaszcze, ubrania i towary krótkie. Ciosiański, Bydgoszcz, ul. Warszawska 1. 7964B

TCZEW

Zagubiono

portfel z zawartością: kieszonki wojskowej, dowodu osobistego, licencji okrężnej, świadectwa przemysłowego na nazwisko Abraham Fefer Tczew, oraz zobowiązanie na sumę zł 75.— z podpisami Stanisława Mejrnowskiego Tczew, Podgórna 5 i Józefa Ernestowskiego Tczew, Kruca 28. Znalazcę uprasza się o zwrot. FEFER Tczew, ul. Stara 2. 7911Tk

Dwa

słoneczne pokoje od I. XII. br. do wynajęcia dla bezdzietnego małżeństwa lub z małą rodziną. Zgłosz. do Admin. „Dnia Tczewskiego II.” Tczew, Kościuski 1. 7966T

OGŁOSZENIA:

wiersz milimetrowy na stronie f-lamowej 0.20 zł w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł w tekście na dalszych stronach 0.50 zł Drobne za słowo 16 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem. Liczymy podwójnie. Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. drożej. Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. zniżki. Komunikaty 50 gr za wiersz. Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańska cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tym jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień spłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł Z odnośnikiem do domu 2.20 zł Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2.40 zł Pod opaską 4.50 zł W Gdańsku przez pocztę 2.35 zł; przez gońca 2.00 zł W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 zł Zagranicą 4.00 zł W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeskody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:

WACŁAW WITYK, Toruń, ul. Bydgoska 54.

UWAGI:

Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówką. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżenie miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, do upoważniają do żądania zwrotu gotówki, a jeśli też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściąganiu należności rabat upada. Za terminowy druk i przepisanie miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada. Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsmana, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny za Bydgoszcz: Józef Kretowicz Bydgoszcz, ul. Dworcowa 26 I, piętro, redaktor odpowiada, na Gdynię: Wiktor Mielnik, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądź: Franciszek Myśliński Grudziądź Plac 25 Stycznia 10, I. — Redaktor odpow na Tczew: Alojzy Kuzio Tczew, Kościuski nr. 1. Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odp. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.